

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2005

Misli Thoughts

LETO - YEAR 54
ŠTEVILKA - NUMBER 1 - 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

V IMENU OČETA IN SINA IN SVETEGA DUHA!

V znamenju Svete Trojice in ob milostljivem vodstvu Marije Pomagaj začnimo tudi 54. leto naših Misli. To je edini pravi naslov v vseh mnogih ponudbah spremljanja našega življenjskega romanja.

Spoštovani in dragi prijatelji Misli!

Prisrčno pozdravljeni ob tem našem prvem srečanju v letu 2005. Naj bo leto, ki smo ga po Božji dobroti pogumno začeli, srečno in zadovoljno v vseh razsežnostih. Iskrena zahvala vsem, ki ste nam pisali za praznične dni, plačali naročnino in dodali dar v Bernardov sklad. Prejeli smo neverjetno veliko poštnih in internetnih voščil in sporočil z vseh koncev sveta: od vas, dragi naročniki in sodelavci, od slovenskih in avstralskih škofov, od patra provinciala in bratov frančiškanov iz Slovenije in Avstralije, iz Vatikana, od sester, ki so nekoč delovale med nami, od misijonarjev, iz diplomatskih predstavništev, iz državnega zbora Republike Slovenije, ministrstev, uradov in policije, radia Ognjišče, z Japonske, iz Argentine, ZDA, Evrope, Rusije, Azije, Nove Zelandije, od vodstev slovenskih društev in klubov, od glasbenih skupin, ki so v lanskem letu in prejšnja leta nastopili med Slovenci v Avstraliji ter od mnogih slovenskih popotnikov, ki so lani ali leta nazaj preživeli nekaj dni v Baragovem domu.

Svet postaja vse bolj »obhodljiv«. Če smo se leta nazaj le vsakih nekaj let ali celo desetletij lahko odpravili »čez lužo«, so sedaj ti »skoki« vse pogostejši in tudi neverjetno veliko rojakov iz Slovenije in iz zamejstva prihaja sedaj na obisk v Avstralijo. Med njimi je kar nekaj pustolovcev. Tako spoznamo v tej številki Misli Blaža Erznožnika iz Žirov, ki je z motorjem prevozil po vsej Avstraliji nad 23.000 kilometrov. Na potovanju z avtomobilom okoli sveta sta Uroš in Kristina iz Novega mesta. Zadnja dva meseca potujeta po Avstraliji.

K tej povezanosti sveta naj prispevajo tudi naše Misli, ki zapisujejo in v fotografiji predstavijo marsikaj zanimivega, kar se dogaja in kar ustvarjamo Slovenci v Avstraliji.

Tudi letos se bomo, če Bog da, srečevali skozi vse leto. Januar in februar, julij in avgust ter oktober – november bodo dvojne številke, vsi drugi meseci imajo svojo številko Misli.

Hvala vam, dragi naročniki in sodelavci, za Vašo zvestobo in Vašo dobroto.

Bog živi!

pater Ciril

Misli

januar – februar 2005

VSEBINA

Evharistija – vir in vrh življenja	
in poslanstva Cerkve.....	3
Slovenski kulturni dan.....	6
Izpod Triglava.....	7
Sveta Družina Adelaide.....	9
Božična razglednica iz Avstralije.....	10
Sveti Rafael Sydney.....	12
Novosti v našem misijonskem središču pri sv. Rafaelu in na podružnicah.....	16
Thank you for the people in my Life.....	17
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	18
Slovo od Mt. Elize.....	23
Pisma od vsepovsod.....	24
Izšla nova knjiga pri Mladinski knjigi.....	25
Križem avstralske Slovenije.....	26
20. olimpiada gluhih – 20th Deaflympic Games Melbourne, 5.-16. januar 2005.....	29
Zlati jubilej slovenskega društva Planinka.....	30
Vaši darovi.....	32
Na božični večer v Canberri.....	33
Znamke.....	33
Klub Panthers, St. Johns Park - Triglav.....	34
World Youth day 2005	
in Cologne - Germany.....	36
Trop brez zvoncev.....	38
Beyond Slovenia.....	40
Oglasi.....	41

Naslovna stran Misli: FOTOGRAFIJA IZ SLOVENIJE: Vreme se spreminja, radi ugotavljamo. Tako pričakujejo pravo zimo s snegom v Sloveniji šele v februarju. Toda po slovenskih planinah je belo že vso zimo in tudi macesen je porumenel. Tako lepo je pri Dvojnem triglavskem jezeru.

FOTOGRAFIJA IZ AVSTRALIJE: V Morwellu, mestu, ki leži 150 kilometrov jugovzhodno od Melbourne, živi nekaj naših rojakov, ki se zberejo k slovenski službi Božji vsak dddrugi mesec na četrto nedeljo ob 6. uri zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Na praznik Sv. Družine, 26. decembra 2004, so se jim pridružili še gostje iz Slovenije. Somaševanje je vodil p. dr. Mihael Vovk z Brezij. Po maši je bilo v mestnem parku vrtnic prijetno praznično vzdušje ob dobrotah obloženih miz. Pridružil se nam je tudi domači župnik g. Tom Cleary.

EVHARISTIJA – VIR IN VRH ŽIVLJENJA IN POSLANSTVA CERKVE

»Prišli smo se mu poklonit« (Mt 2,2) je naslov poslanice sv. očeta Janeza Pavla II. za 20. svetovni dan mladih, ki bo letos v Kölnu, kjer hranijo svete ostanke Modrih, ki so se z Vzhoda prišli poklonit novorojenemu Božjemu Detetu Jezusu. Čeprav so božični prazniki mimo, sem v bežnih srečanjih z vami, spoštovani rojaki v Avstraliji, prav v božičnih praznikih slišal večkrat neizrečeno tožbo, da nimam nikogar, s katerim bi se mogel pogovoriti in mu zaupati svoje skrbi in notranjo osamljenost. **Božič nam na začetku tega leta ponovno sporoča, da je Bog Emanuel – Bog z nami.** Resnica pa je, da velikokrat tega ne čutimo niti mi sami niti drugi ob nas, ker v vsakdanjem življenju preprosto drvimo drug mimo drugega. Koroška pesnica Kristina Lavant je to bolečino izpovedala z besedami: **Potrebujem človeka, preden morem srečati Boga!**

Lepo je zajeto to v pesmi:

Otrok postani spet

v adventnih dneh.

Naj iskrice prižgejo se v očeh.

Brezskrbno spet

tvoj smeh naj zazveni,

v pričakovanju duša naj vzdrti.

Veselo naj zavriska ti srce,

v molitvi naj se sklenejo roke,

ker, glej, odprlo se je že nebo

in slavo Bogu angeli pojo.

Pastirji svoje ognje so pustili

iskat se Božje Dete napotili.

Tam v hlevcu pa je lučka zagorela,

Marija je uspavanko zapela,

saj v jasliah na slamici leži

Nebeško Dete tvojih mladih dni.

Koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak blagoslavlja z Najsvetejšim bolnike na Brezjah.

»Ne daj se premagati hudemu,

temveč premaguj hudo z dobrim«

(Rim 12,21) nas usmerja v tem letu papež Janez Pavel II. s svojo poslanico za 38. svetovni dan miru, ki smo ga obhajali na novo leto 2005, v kateri jasno spregovori o vesoljnosti zla, ki se kaže v eksplozijah nasilja po nekaterih delih sveta, pa tudi o vesoljnem moralnem zakonu, o vesoljnosti krščanskega upanja, dobrote in ljubezni, o solidarnosti in uporabi dobrin. Čudovite so njegove besede: Kjer dobro premaga zlo, tam kraljuje ljubezen, in, kjer domuje ljubezen, tam vlada mir! V pravilih krščanskega življenja (Rim 12,9-21), od koder je papež vzel geslo za svojo poslanico, je neizčrpen zaklad moči in milosti: »Ljubezen naj bo brez hinavščine, odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega. Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo. Tekmujte v medsebojnem spoštovanju ... (Rim 12,9-10).

In kje naj zajamemo dovolj moči? Odgovor je preprost: V LETU EVHARISTIJE.

Leto evharistije se je začelo z 48. svetovnim evharističnim kongresom v Guadalajari v Mehiki (od 10. do 17. oktobra 2004). Geslo kongresa je bilo: **Evharistija – luč in življenje za novo tisočletje.** Evharistično leto pa se bo zaključilo s škofovsko sinodo, ki bo potekala v Rimu od 2. do 29. oktobra 2005 z geslom: Evharistija – vir in vrh življenja

in poslanstva Cerkve. Papež pričakuje od evharističnega leta nove impulze za življenje in delovanje Cerkve v svetu. Evharistija pomeni središče in vrhunec življenja Cerkve in kristjana in spada k pastoralnim projektom, s katerimi hočeta papež in Cerkev v začetku tretjega tisočletja znova naglasiti, kje so resnični temelji Cerkve in posameznega kristjana: »Cerkev živi iz evharistije. Ta resnica ne izraža le vsakdanje izkušnje vere, ampak je v njej zgoščeno jedro skrivnosti Cerkve. Na mnogotere načine Cerkev veselo doživlja, kako se nenehno uresničuje obljuba: **'Jaz sem z vami vse dni do konca sveta'** (Mt 28,20); v sveti evharistiji se, po spremenjenju kruha in vina v Gospodovo telo in kri, z edinstveno intenzivnostjo veseli te navzočnosti. Odkar je Cerkev, ljudstvo nove zaveze, na binkošti začela svoje romanje naproti nebeški domovini, Božji zakrament nenehno zaznamuje njene dni in jih napolnjuje z neomajnim zaupanjem ...«

In glej, ... avion je pristal v deželi, kjer živijo p. Valerijan, p. Filip, p. Janez, p. Ciril in misijonarka Marija. Še bi lahko nadaljeval, da smo se silno razveselili, ko smo na melbournskem letališču videli Marijo in p. Cirila, ki sta nas odpeljala v Kew (v zadnji številki MISLI na strani 11 je p. Ciril na široko opisal »modre z Zahoda – iz Slovenije«, ki so prišli na obisk v Avstralijo, da bi videli, kje živijo in delujejo tisti, ki zavzemajo del prostora v njihovem srcu). In ob božični devetdnevnici pri sv. Cirilu in Metodu, ko smo odpravili »modre z Zahoda« p. Janeza in njegove v Adelaido, se je začelo ogledovanje, za nas iz Slovenije veliko, v resnici pa ozko področje Avstralije: vinogradi na severno-vzhodnih obronkih Melbourne – Yarra Ranges, park ob Yarra, srečanje z rojaki pri maši in družinskem kosilu v dvorani v Kew, obisk Ballarata, vrnitev pingvinov na Phillip Islandu, ogled Melbourne in priprava na polnočnico ... **Sam sveti večer smo doživljali letos čisto drugače,** saj večina je bila prvič pri polnočnici zunaj pri votlini. Na vsej poti pa je bil z nami tudi štiriletni Matic, sicer ne Jezušček, vendar dober in nedolžen otrok, ki nas je ves božični čas spominjal na Jezusove besede: Če ne postanete kakor otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo!

Božične praznike sem tukaj doživljal z velikim veseljem. Pred 19. leti, ko sem bil prvič pri polnočnici v Kew, ni bilo več ljudi, morda celo nekaj manj, le leta so minila. Z veseljem smo pozdravljali rojake tudi ves božični dan. Na Štefanovo smo se srečali z rojaki v Morwellu in z njimi peživali nekaj lepih ur pri maši in v parku, kjer smo občutili ob pogostitvi njihovo veselje in dobroto.

Predno se je močno ulilo, nas je lahko še Cvetko Falež ujel s foto­grafskim aparatom na vrhu hriba nad Canberro, ki smo jo občudovali skupaj z Rodetovo družino. Z leve: Marija z Rodetovo Katjo, brat Leon, ata Miha, pred njimi Matic Pev, Ksaver, Monika, Erik in Andrej Rode, mama Francka, zadaj Marjeta Božič, za njo Jože in Ivanka Pev, p. Miha, ob njem p. Filip in za njim brata Jože in p. Ciril Božič.

V torek, sredo in četrtek sta nas Marija in p. Ciril popeljala po Great Ocean Road, kjer smo si ogledali vse znamenitosti, celo iz helikopterja smo pogledali na Dvanajst apostolov, prenočili pa smo v Halls Gap. Končno se je izpolnila želja, da smo videli dovolj kengurujev v naravnem okolju.

Silvestrovali smo v Kew. Ogledali smo si ognjemet v središču mesta kar iz parka v Kew. Na novo leto pa smo bili z vsemi ljudmi dobre volje tako polni dobrih želja, da za kaj drugega ni bilo prostora v srcu. Prvo nedeljo v januarju, na praznik Razglašenja Gospodovega, smo poleteli v Sydney, kjer smo ostali do petka. Nepozabni bodo ostali spomini na p. Valerijana in p. Filipa. Ob njima smo čutili resničnost božičnega oznanila: razodela se je ljudomilost in dobrotljivost našega Boga, ki nas uči ... 79. rojstni dan p. Valerijana smo slovesno obhajali na predvečer pri gospodu Dušanu in gospe Saši Lajovic ter naslednji dan z mašo in kosilom v dvorani pri sv. Rafaelu. Neutrudna vodiča p. Ciril, čeprav je imel v sredo pogreb v Melbournu, in Marija, kateri smo se prepustili kot majhni otroci svojim staršem, sta nas povedla z ladjo po zalivih in na stolp, kjer se nismo samo razgledovali, ampak obedovali in si še marsikaj ogledali, v parlamant v Canberro, ki nam ga je razkazal gospod Cvetko Falež in nas povabil na svoj gostoljuben dom, da smo se okrepili in lažje vrnili v Sydney; srečali pa smo se tudi z Rodetovimi in gospod Andrej nam je prinesel pozdrave od odpravnika poslov, gospoda Bojana Bertonclja, pa še p. Cirila je odpeljal na letališče, da je bil doma za pogreb v sredo. Lepo vreme nas je spremljalo tudi po potepanju v Blue Mountains – nekateri bi vzeli kar kakšno papigo v Slovenijo. Akvarij nam je približal vsaj malo življenja v morju okoli Avstralije ... Veselo smo bili presenečeni, ko nas je gospod Peter Kroke povabil na večerjo v klub Panthers-Triglav. Središče Sydneya smo kar nekoliko spoznali. In že smo se vrnili v Kew, kjer smo obhajali prvi petek in prvo soboto. Na nedeljo Jezusovega krsta smo se še zadnjič pri sv. maši srečali z rojaki pri sv. Cirilu in Metodu, nato z rojaki v Geelongu in počitnikarji na Mt. Elizi. Pa še p. Janez s svojim bratom in sestro je bil med nami. V torek, 11. januarja, ko naj bi bilo 37° C, pa smo poleteli domov v Slovenijo.

Dragi dobri ljudje v Avstraliji! Po imenih naj omenim p. Cirila, p. Valerijana, p. Filipa, p. Janeza in misijonarko Marijo. Njim in dobrim ljudem: Bog povrni za vse! In vedite: Na našem oknu bo vedno gorela svečka, ki vam bo govorila: Dobrodošli v našem domu v Sloveniji! Upam, da smo tudi mi, »modri z Zahoda«, odprli zaklade svojega srca in tudi vam vsem poklonili kakšen dar za božične in novoletne praznike. Iz vsega srca pa vam ob začetku letošnjega leta in ob svojem odhodu želimo:

Dragi dobri ljudje, naj vas Gospod Bog osreči, da boste imeli ob sebi vse leto dobrega človeka, in naj vas spodbudi, da boste tudi sami dobri ljudje, da se bo po vas razodeval Emanuel – Bog z nami!

V imenu vseh obiskovalcev iz Slovenije p. Mihael Vovk z Brezj

Slovenski kulturni dan

Govor sekretarja Veleposlaništva RS v Canberri g. Andreja G. Rodeta na praznovanju Prešernovega dne v Kew, 6.2.2005.

Spoštovane rojakinje, rojaki in vsi, ki ste povezani s slovensko besedo in kulturo.

Dovolite mi, da vas v imenu Veleposlaništva Republike Slovenije in odpravnika poslov, g. Bojana Bertoncija, prav lepo pozdravim.

Osmi februar je slovenski kulturni praznik, posvečen največjemu poetu našega naroda, dr. Francetu Prešernu.

Kdo je Prešeren? Predvidevam, oziroma predstavljam si, da je bil Prešeren vesel, dobrsrčen in prijazen človek. In glede na to, da vemo, da je otrokom rad delil fige in da se je kdaj pa kdaj tudi rad predajal opojni pijači, se mu zgoraj navedene lastnosti kar prilegajo, če odmislimo srčne bolečine, ki mu jih je zadala mlada Julija.

Zanimivo je, da smo se Slovenci odločili, da bomo raje kot rojstvo našega »junaka«, 3. december, obeležili njegovo smrt, 8. februarja?

Vsekakor pa smo Slovenci na Prešerna ponosni, njemu nismo posvetili samo praznik, temveč smo mu postavili spomenik, kip, pred frančiškansko cerkvijo v Ljubljani, na trgu, ki prav tako nosi njegovo ime in ki je bil, med drugim, tudi priča spremembam, ki so omogočile slovensko pomlad in leta 1991 uresničile osamosvojitve Slovenije.

Franceta Prešerna imamo Slovenci tudi na slovenskem bankovcu, »prevzeli« smo nekaj njegovih kitic za državno himno, ki je vtisnjena tudi v naše potne liste ter iz njegovega priimka celo naredili nov pridevnik, ki je seveda pozitivne narave, saj pridevnik prešernost izraža živahnost, suverenost in veselje.

Vsekakor si naš največji poet zasluži vse časti in spoštovanje, ki ga je deležen, saj je za Slovence pomemben ne zgolj s kulturnega, temveč tudi z nacionalnega vidika. Slovenci radi poudarjamo, da identiteta slovenskega naroda temelji predvsem na kulturi in jeziku. Za nas Slovence so bile knjige vedno izjemnega pomena. Odpirale so nam poti do znanja, ohranjale naš jezik in plemenitim idejam,

Prešernov spomenik v Kranju.

kot so tudi Prešernove, omogočale, da so postale del duhovnega bogastva našega naroda.

Skratka, Slovenci imamo svoj kulturni praznik, katerega v Melbournu vsako leto praznično in dnevu primerno tudi obeležite.

Za konec mi dovolite, da se čestitkam ob kulturnem prazniku pridružim s Prešernovo pesmijo z naslovom: **Kam?**

KAM?

Ko brez miru okrog divjam,
prijatljji prašajo me, kam?

Prašajte raj' oblak nebá,
prašajte raji val morjá,

kadar mogočni gospodar
drvi jih semtertje vihar.

Oblak ne ve, in val ne kam,
kam nese me obup, ne znam.

Samo to znam, samo to vem,
de pred obličje nje ne smem,

in de ni mesta vrh zemljé,
kjer bi pozabil to gorje!

Izpod Triglava

Tone Gorjup

NADŠKOF URAN NOVO LETO ZAČEL PRI MARIJI POMAGAJ. V brezjanski baziliki je bila prvi dan v letu 2005 slovesna sveta maša ob osemindesetem svetovnem dnevu miru in peti obletnici razglasitve svetišča za narodno svetišče Marije Pomagaj. Mašo je ob somaševanju duhovnikov daroval ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. Nadškof se je v nagovoru po evangeliju spomnil lepih trenutkov preteklega leta. Omenil je vstop v Evropsko zvezo, čas volitev in imenovanje novega nadškofa, spomnil pa se je tudi težkih trenutkov, ki jih je doživljalo človeštvo. Nadškof Uran se je ustavil tudi ob papeževi novoletni poslanici in zatrdil, da je velikokrat neposreden boj s hudim neučinkovit. Dobrota, svetloba, luč pa so tista moč, ki lahko spreminja tudi najbolj temne trenutke našega življenja v svetlobo in jim daje smisel. Nagovor je sklenil z mislijo na Marijo. Če bomo imeli njeno vero, bomo živeli v zaupanju, da bo Bog vse stvari obračal v dobro, je dejal nadškof.

ŠKOFJE NA PRVI LETOŠNJI SEJI V KOPRU. Na god Sv. Frančiška Saleškega, 24. januarja, so se slovenski škofje sestali v Kopru na prvi seji v tem letu. Med drugim so govorili o reševanju odprtih vprašanj med Cerkvijo in državo. Posebno pozornost so namenili pastoralni v bolnišnicah, v domovih za ostarele in v policiji. V vseh teh ustanovah želijo urediti duhovno oskrbo na način, kakor že poteka v slovenski vojski. Govorili tudi o pripravah na škofijske pastoralne dneve, ki bodo potekali maja in junija letos. Primorski verniki se bodo zbrali 14. maja v Logu pri Vipavi, 4. junija pa bosta pastoralna dneva še za ljubljansko in mariborsko škofijo in sicer v Stični in v Mariboru. Med pomembnejšimi romanji pa bosta slovensko-hrvaško srečanje na Brezjah 27. avgusta in tradicionalno srečanje treh dežel, ki bo 3. septembra na Sveti Gori pri Gorici.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA.

Na praznik Gospodovega razglašenja se je končala trikraljevska akcija. Gre za pobudo, ki jo že enajsto leto zapored pripravlja Misijonsko središče Slovenije. V njej je tokrat sodelovalo že 160 slovenskih župnijah, potekala pa je od praznika svetega Štefana naprej. Darovi, ki so jih pri tem zbrali koledniki, so tokrat namenjeni otrokom v v revnih predmestjih Kaira in Aleksandrije v Egiptu, kjer delujejo slovenske misijonarke.

SLOVENIJA NA ČELU OVSE. Država Slovenija je s 1. januarjem prevzela predsedovanje Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi. Tako bo leto dni skrbela, da bo delo v tej največji varnostni organizaciji na svetu, v kateri so poleg evropskih in nekaterih azijskih držav tudi Združene države Amerike, teklo gladko. Obenem bo skušala doprinesiti svoj del k njeni prenovi. Organizaciji predseduje slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel, pri tem pa mu pomaga večja skupina diplomatov, ki so nastanjeni da Dunaju in v Ljubljani. Kot je napovedal Rupel, bo Slovenija v času svojega predsedovanja skrbela za nepristransko posredovanje, zblíževanje in oblikovanje soglasij o važnih vprašanjih. V Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi je trenutno 55 držav, ki so si precej različne, zato večkrat pride do notranjih nesoglasij.

SLOVENIJA BO KOT PRVA OD NOVIH ČLANIC PREDSEDOVALA EVROPSKI ZVEZI. Od 1. maja 2004 je Slovenija polnopravna članica Evropske zveze v kateri je trenutno petindvajset držav. S tem je naša država sprejela določene obveznosti in tudi pravice. Tako v evropskem parlamentu že sedi sedem poslancev iz Slovenije, Janez Potočnik pa je eden izmed komisarjev oziroma ministrov v Evropski komisiji. V prvi polovici 2008 pa bo Slovenija kot prva izmed desetih novih članic predsedovala Evropski zvezi. Slovenska vlada je

zato v začetku januarja ustanovila ožjo delovno skupino za priprave na naše predsedovanje evropski družini narodov. Skupino vodi premier Janez Janša, v njej pa so še zunanji minister Dimitrij Rupel, finančni minister Andrej Bajuk, minister za javno upravo Grega Virant in državni sekretar za evropske zadeve v kabinetu predsednika vlade ter vodja vladne službe za evropske zadeve Marcel Koprol. Vlada je na isti seji sprejela še predlog zakona o potrditvi evropske ustavne pogodbe in ga poslala v obravnavo v državi zbor. Če bo ustavno pogodbo podprlo vseh petindvajset članic, potem bo Slovenija predsedovala Evropski zvezi skupaj z Nemčijo in Portugalsko. V letu 2007 bo sodelovala pri njenem vodenju v prvi polovici 2008 pa bo prevzela glavno vlogo.

NARAVNA NESREČA V AZIJI ODMEVA TUDI V SLOVENIJI. Potres in uničujoči valovi, ki so 26. decembra lani prizadeli dežele ob indijskem oceanu, so pretresli tudi oddaljeno Slovenijo. Posnetki, ki so obšli svet, so napovedovali hude posledice. In res so podatki o številu smrtnih žrtev so iz dneva v dan naraščali. Presegli so deset tisoč, zatem sto in presegli dvesto tisoč...

Na obalah turističnih dežel tega dela sveta se je v času med božičem in novim letom zadrževalo več kot 300 Slovencev. Zato so mnogi trepetali tudi zanje. Nekateri so doživeli in preživeli nesrečo. Šele po desetih dnevih se je izkazalo, da so vsi preživeli. Že prvi dan po katastrofi so v Sloveniji začeli z zbiranjem pomoči za prizadete v omenjenih azijskih deželah. Karitas, Rdeči križ, Unicef in tudi druge organizacije, ki delujejo v Sloveniji, so se vključile v zbiranje denarja in drugih sredstev za žrtve potresa in poplav. Slovenska Karitas je tako navezala stike s sestrami Dobrega Pastirja na Šrilanki. Pri tem je sodeloval inženir Milan Kovač, ki je vrsto let delal na tem otoku kot predstavnik Unesca. Na njegovo pobudo je Karitas pomoč usmerila v pomoč otrokom, in porušenim šolam na otoku. Tudi duhovna podpora ni izostala. Že prvo nedeljo v tem letu smo pri mašah molili za prizadete, razne molitvene pobude so se nadaljevale tudi pozneje. Sredi meseca januarja so iz Luke Koper odpeljali proti Aziji prve zabojnike, v katerih je bilo orodje, oprema za šolske učilnice, zdravila, blago... Slovenska Karitas pa je začela tudi s programom posvojitve otrok na daljavo.

V AUSCHWITZU SO UMIRALI TUDI SLOVENCI.

Na kraju, kjer je nekoč stalo nacistično koncentracijsko taborišče Auschwitz, je bila 27. januarja osrednja slovesnost ob 60-letnici njegove osvoboditve. Ob začetku slovesnosti je bilo slišati glas prihajajočega vlaka, ki je spomnil na prihod več kot milijon ujetnikov v taborišče. Slovesnosti so se ob gostem sneženju udeležili predsedniki držav in vlad iz več kot štiridesetih držav, nekdanji taboriščniki in ruski vojni veterani, ki so osvobodili taborišče. Iz Slovenije se je slovesnosti udeležil predsednik Janez Drnovšek in delegacija nekdanjih taboriščnikov, v kateri so bili predsednica taboriščnega odbora Sonja Vrščaj, Svetko Kobal, Ljudmila Figal, Helena Žnidaršič in Marija Srpčič. Kot je znano, so nacisti v to taborišče po nepopolnih podatkih prepeljali 2346 zapornikov iz Slovenije, od tega jih je tam umrlo 1351.

ŠPORTNIKA LETA 2004. Atletinja Jolanda Čeplak in jadralac Vasilij Žbogar sta najboljša športnika Slovenije v ženski in moški konkurenci v letu 2004. Naslov sta si prislužila predvsem z bronastima medaljama na letnih olimpijskih igrah v Atenah. Društvo športnih novinarjev Slovenije je za najboljšo ekipo v kolektivnih igrah izbralo rokometaše Celja Pivovarne Laško, veslača Iztok Čop in Luka Špik sta dobila nagrado za najboljšo ekipo v individualnih športih, nagrado za fair play pa je prejel Miran Stanovnik, ki je ob tej priložnosti dobil tudi evropsko nagrado za fair play.

SVETOVNA PREMIERA OFFENBACHOVE OPERE. V Cankarjevem domu v Ljubljani so sredi meseca januarja prvič v celoti uprizorili opero Renske nimfe francoskega skladatelja judovskega rodu Jacquesa Offenbacha. Njegovi najbolj znani deli sta Orfej v podzemlju in Hoffmannove pripovedke. Manj znana opera Renske nimfe pa je dolgo časa veljala za izgubljeno. To delo je bilo v krajši obliki uprizorjeno leta 1864 v dunajski Dvorni operi, leta 2002 pa so jo v Franciji predstavili v koncertni obliki. Tako je svetovno praizvedbo tega dela uresničila ljubljanska Opera v sodelovanju s Festivalom in avstrijskega St. Poeltna in Cankarjevega doma. V prihodnjih mesecih bodo opero izvedli še na nekaterih odrih v Avstriji, Švici in Italiji.

MARJANE DERŽAJ NI VEČ. V Ljubljani je 18. januarja v devetinšestdesetem letu starosti umrla

legenda slovenske zabavne glasbe Marjana Deržaj. V šestdesetih letih je zmagala na festivalih slovenske popevke v Opatiji in na Bledu s pesmima Vozi me vlak v daljave in Poletna noč, ki ju je občinstvo sprejelo z velikim navdušenjem. Skladatelji zabavne glasbe so ji v naslednjih letih namenili vrsto pesmi, ki jih je z velikim uspehom

predstavila ljubiteljem popevk. Med njimi so Zemlja pleše, Orion, Ne čakaj na maj, Vrni se kdaj v Ljubljano... Rada je zapela tudi v duetu, med temi skladbami sta najbolj znani Mi smo taki, kjer je pela z Bracom Korenom in Kako sva si različna v duetu s Stanetom Mancinijem. Marjana Deržaj je bila dolgo časa prva dama slovenske popevke.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 83462903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

BOŽIČNI ČAS se je s praznikom Gospodovega darovanja ali svečnice iztekel. Jaslice, ki nas spominjajo na rojstvo Jezusa, zaradi vročine odstranimo navadno že po treh kraljih. Božično sporočilo, da Bog ljubi človeka, pa naj nas spremlja skozi naše življenje. Praznovanje je potekalo mirno. Pred polnočnico so Ančka Ahlin, Rosemary Poklar in Shantel Zupančič s prizorom "Božična zvezda" naredile uvod v polnočnico. Prizor je bil lep in lepo sprejet, saj so se potrudile, da je bil v obeh jezikih, da je lahko vsak razumel. Polnočnica je bila slovesna ob lepem sodelovanju bralcev in zborovskega ter ljudskega petja. Ljudsko petje je vedno znamenje, da je maša skrb vseh pri sodelovanju in oblikovanju bogoslužja. Na božič je bil obisk skromen kot vsa leta, k dnevnici maši pridejo predvsem starejši, ki so odvisni od prevoznega sredstva drugih.

Zame je bil božič še toliko bolj lep in doživet, saj sem ga po 32 letih obhajal v družinskem krogu ljubljenih: sestrice Jožice, nečakinje Andreje, brata Marijana z Marijo. Hvaležen sem jim za obisk in prijetne dneve, ki so vse prehitro minili.

Praznik naših misijonskih zavetnikov Svete Družine smo obhajali skromno. Ob božiču gre kar nekaj družin na počitnice in

v naši mali skupnosti se to hitro pozna. Novo leto smo pričeli s sveto mašo za Božje varstvo in blagoslov naših družin in za mir v svetu. Na prvo nedeljo v januarju smo se posebej spomnili vseh žrtev, ki jih je prizadel potres. Pri maši je bila vsa nabirka namenjena prizadetim. Denar je bil poslan frančiškonom - prva nabirka \$785 in še druga nabirka - vsega skupaj \$960. Vodstvo avstralske frančiškanske province je ves denar poslalo direktno na prizadete župnije, kjer delujejo frančiškani. Vsem Bog povrni!

Tretjo nedeljo v januarju se je od naše skupnosti poslovila Ančka Ahlin. Po uspešnem študiju je dobila službo v Severnem Teritoriju in poučuje otroke blizu Darwina. V naši skupnosti je vedno rada pomagala, prevzela je skrb za prvoobhajance in birmance, brala pri maši in delila pri sveti maši obhajilo. Za vse iskreni Bog plačaj Ančka, naj Te spremlja Božji blagoslov!

Poleg vsega lepega je našo malo skupnost obiskala smrt.

19. decembra je v Queen Elizabeth bolnišnici umrl **RUDOLF VITEZ**. Rodil se je 27. marca 1920 v Senodolah na Krasu. V Avstralijo je prišel pred božičem 1949 v Melbourne, od tam je prišel v Adelaido, kjer se je zaposlil. Dne 9. aprila 1959 se je poročil s Štefko

Gabršček. V zakonu sta se jima rodila dva otroka: Sonja in Robert. Rožni venec in maša zadušnica sta bila v naši cerkvi 22. decembra 2004, nato smo ga pospremili na pokopališče Cheltenham.

7. januarja 2005 je v Royal Hospital v Adelaidi, okrepljen z zakramenti za umirajoče, ob svojih domačih umrl **VENCE KATERN**. Vence se je rodil 21. januarja 1929 v Osilnici v Ribenški dolini. Zaradi povojnih razmer je pobegnil leta 1952 v Avstralijo. Leta 1972 se je poročil z Vido roj. Šoštaršič. V zakonu se jima je rodil sin Robert, na katerega je bil oče Vence izredno ponosen. Vence je rad z družino zahajal k slovenski maši, sin Robert je pel pri mladinskem pevskem zboru Anton Martin Slomšek in kar nekaj let je bil tudi ministrant. Njegov nepričakovan odhod je vse prizadel, pogrešamo ga, saj je bil vedno za dobro voljo, posebno za šale. Rožni venec in maša zadušnica sta bila v naši cerkvi 14. januarja 2005. Da je bil Vence priljubljen, je pokazala polna cerkev. Po maši smo ga pospremili na pokopališče Enfield, kjer čaka vstajenja.

22. januarja 2005 je okrepljen s sveto popotnico in svetim maziljenjem v krogu svojih najdražjih umrl

BOŽIČNA RAZGLEDNICA IZ AVSTRALIJE

Kar nekaj let je preteklo, da smo se odločili, da gremo obiskat našega brata oziroma strica p. Janeza v Avstralijo. Tako smo dober teden pred božičem, **Janezov brat Marjan z Jano, sestra Jožica in jaz prispeli v Adelaido (fotografija desno)**. Sprejem je bil zelo topel, tako glede vremena, kot od Janeza in vseh ostalih, ki se zbirajo v cerkvi sv. Družine. Ko sem prebirala članke o Avstraliji, je bilo mnogokrat zapisano, da je to dežela s kratko zgodovino, pa me je potem, ko sem brskala po zgodovini presenetilo, da so kontinent avstralski staroselci - Aborigeni naselili že pred več kot 40.000 leti, še bolj pa dejstvo, da so le ti dobili volilno pravico v svoji lastni državi šele leta 1961. V Migration Museum v Adelaidi, ki govori zgodbe tisočih ljudi, ki so zapustili vse in začeli novo življenje v Avstraliji, smo začutili zgodbe poguma, uspehov, strtih src. Zgodovinski pridih smo doživeli tudi,

v Wakfield bolnišnici **JOŽE (Pepi) CEGLAR**. Jože se je rodil 12. decembra 1913 leta v vasi Obrov v Sloveniji. Leta 1943 se je poročil z zaročenko Vido v Hrušici - 1945 se jima je rodil v Obrovu sin Boris. Težka povojna leta se je mlada Ceglarjeva družina napotila iz italijanskega taborišča v Avstralijo. Leta 1954 so z ladjo prispeli v Bonagillo, od tam pa v Južno Avstralijo, kjer se je rodila še hčerka. Rožni venec in maša zadušnica sta bila 25. januarja 2005 v naši cerkvi. Po maši smo pokojnega Jožeta pospremili do Centennial Park krematorija. Zadnji dom zemeljskega počitka bo imel ob svojem bratu v Sloveniji.

Vsem družinam: Vitezovim, Katernovim in Ceglarjevim v imenu skupnosti izrekamo naše iskreno sožalje. Pokojne pa priporočamo Božjemu usmiljenju. Spomnimo se jih v molitvi. Naj počivajo v miru!

Ker smo že na pragu postnega časa še sporočilo, da bo v naši cerkvi ob petkih in nedeljah ob 10. uri križev pot! Vabljeni k postni pobožnosti. V postnem času bo ob petkih po maši priložnost za spoved.

p. Janez

ko smo skupaj z Jožetom in Marijo Vuzem obiskali Hahndorf, ki so ga leta 1839 naselili Vzhodni Nemci.

Kar nekaj desetletij nazaj nas je popeljal tudi rudnik bakra v zgodovinskem mestu Burra. Koliko so ljudje trpeli, živeli so v luknjah, zaslužili so za borno preživetje, kako so se borili z revščino, ko je bila žival več vredna kot človek. In ko smo nedaleč stran obiskali dvorec Martindale, ki na drugi strani ves v razkošju izpričuje kako so v istem času nekateri uživali ugodje... In zgodovina se na žalost ponavlja!

Prepričali smo se, da je živalski in rastlinski svet v Avstraliji zelo raznolik. Prepotovali smo na stotine kilometrov, obiskali različne kraje in na poti občudovali vso raznolikost narave - od zelenih namakanih površin, nasadov limon, mandarin, oljk, prostranih polj žita pa do puščobnih suhih travnatih planjav. Občudovali smo črede ovac in črede krav. Ko smo se peljali v Clare, kjer so prvo vinsko trto posadili jezuiti leta 1848, smo občudovali nasade vinogradov, ki ustvarjajo čudovito pokrajino. O vsem tem se mi je utrnila misel, kako se ljudje premalo zavedamo, kakšno bogastvo je voda.

Vso pestrost narave pa smo dva dni odkrivali na Kangaroo Islandu, kjer živi 30 vrst živali, 250 vrst ptic in 850 rastlinskih vrst, avtohtonih na tem otoku. Občudovali smo evkaliptuse - visoka drevesa s svetlečo debelno skorjo, z razvejano krošnjo in z debelimi gumijastimi listi, ki dajejo Avstraliji poseben čar in pestrost živalstva, od kengurujev, emujev in koal, raznih vrst ptic (rosell, galah, kookaburre). Peljali smo se skozi Flinders Chase National park, ki je eden od najboljšežnejših zaščiteneh parkov v Avstraliji. Sprehodili smo se po čudovito oblikovanih pečinah Remarkable Rocks, ki jih je oblikoval veter in ocean tekom stoletij. Uživali smo ob igrivosti novozelandskih tjulnov, šli smo na Seal Bay, ki je dom

avstralskih morskih levov. Ogledali smo si čebelarsko farmo, kjer proizvedejo 10.000 kg medu letno, destilacijo evkaliptusovega olja, na ovčji farmi pa smo pokušali sir in jogurt.

Dnevi so hitro tekli in to je le delček tega, kar smo videli na enomesečnem potepanju po Avstraliji - deželi, kjer božič in novo leto praznujejo pod poletnim soncem in kjer nočno nebo razsvetljujejo zvezde Južnega križa.

Naša srca pa so bila posebno razsvetljena za božič, ko smo se lahko po mnogih letih spet skupaj z Janezom poklonili Njemu, ki je Stvarnik vsega vesoljstva in letošnji božič bi opisala kar z besedami Franca Saleškega Finžgarja: "Sveta noč, blažena noč! In v melodijo se je izlilo, kar je bilo v srcu..."

V neki reviji sem pred odhodom prebrala, da so Avstralci zagotovo eni najprijaznejših ljudi na svetu. Jaz pa po vseh vtisih z obiska dodajam: Če pa so ti ljudje požlahtnjeni s slovensko krvjo, pa ni dvoma -prijaznost in gostoljubnost krasita njihova srca.

Hvala vsem Slovencem iz Adeleide in Mildure ter p. Cirilu in Mariji iz Melbourne, da ste nas tako velikodušno gostili.

Janezu pa še posebej namenjam misel D. Ellingtona: **"Življenje - to niso dnevi, ki so minili, ampak dnevi, ki smo si jih zapomnili."** Hvala vam za vse te dneve.

Andreja Dermol, Slovenija

Pater Janez med domačimi in njegovimi farani.

Sveti Miklavž v Adelaidi.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
Mobile: 0419 236 783
Fax: 02 9682 7692
Email: valerian@pacific.net.au

SPET STOJIMO NA PRAGU NOVEGA LETA, z novimi nalogami, izzivi in pričakovanji, kaj nam bo novo leto prineslo. Še vedno smo pod močnimi vtisi velikega potresa in divjanja valov tsunamija, ki je rušilo mesta in vasi ter pokopalo ogromno število ljudi, ki so izgubili življenje, drugi, preživeli, še žalujejo za svojci, ki jih ni več. Med temi so starši, ki so izgubili otroke, ali otroci, ki so ostali sami. Ob tej nesreči, za katero težko najdemo primero v zgodovini, se je zganil ves svet in priskočil na pomoč. Politične, nazorske in verske razlike so odpadle, vsi želijo pomagati, da se ti nesrečneži čimprej izmotajo iz brezupnega položaja. Tudi v Merrylandsu in Figtree smo napravili nabirko v ta namen in znesek poslali na Caritas Australia. Sicer pa so naši rojaki individualno prispevali. Gospa Eleanora White v imenu dobrodelne organizacije »Help National Committee« še zbira darove za ta namen.

Hvaležni smo vsem rojakom, ki so nam poslali božično-novoletne voščila in darove za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. S tem pomagajte, da zmoremo poravnati zavarovalnino, ki je več kot \$13.000, pa tudi gorivo in registracijo vozil.

Priprava na božič je bila že po ustaljenem programu:

- devetdnevnic in bolj pogosta udeležba pri maši v adventu tudi med tednom. Želel bi, da bi se več rojakov oprijelo zakramenta sprave.

Saj ta zakrament v veliki meri pripomore, da so prazniki duhovno doživeti.

Brez tega zakramenta ni krščanskega življenja.

- polnočnica je bila tudi tokrat v dvorani. Prepeval je naš mešani zbor, kot tudi pri veliki maši na sam božič. Pater Filip je opravil tudi zgodnjo polnočnico v Figtree, za novo leto pa je maševal na Zlati obali, drugi dan na Planinki, zvečer pa v Buderim, Sunshine Coast. V Canberri je z mano somaševal pater Lovro Tomažin, misijonar iz Zambije, on je tudi pridigal. Že na vigilijo je imel zgodnjo polnočnico za naše rojake pri sestrah.

Pater Valerijan, pater Lovro Tomažin.

Na Miklavževo nedeljo smo imeli obisk 40

članskega mešanega pevskega zbora Lubnik iz Škofje Loke. Najprej je prepeval na koru, po maši pa so pred oltarjem zapeli nekaj adventnih in

Pater Valerijan je proslavil 79. rojstni dan s torto, ki mu jo je pripravila soseda iz otroških let, gospa Eleonora White (desno).

Marijinih pesmi. V dvorani niso imeli koncerta zaradi nastopa otrok Slomškove šole in prihoda sv. Miklavža, pač pa so med ljudmi zapeli nekaj slovenskih pesmi.

S pepelnico v sredo, 9. februarja, bomo začeli postni čas, 40-dnevno pripravo na veliko noč. Poleg molitve in pokore nam Cerkev toplo priporoča pritrgovanje in uporabo šparovčka »Project Compassion«.

KRSTI:

LUCA IVAN COVICH, Elanora Heights NSW. Oče John Covich, mati Margaret roj. Grželj. Botra sta bila Danica Grželj in Sandra Covich. Slovenska cerkev sv. Rafaela, 23. januar 2005.

SV. ZAKON:

Lolita Evelyn ŽIŽEK, hčerka Vilijema in Erike roj. Kučan, rojena v Sydneyu, krščena 24.5.1970 v Merrylandsu in Roman REZNIČEK, sin Jaroslava in Terezije roj. Pekarova, rojen v Žilina, Slovaška, krščen v istem kraju 7.4.1968. Priči sta bili

Attila Tusak in Karin Žizek. Poročna maša pri sv. Rafaelu v Merrylandsu, 9. oktober 2004. Robert LORBER, sin Franca in pok. Matilde roj. Dobaj, rojen v Sydneyu, krščen 13.10.1979 v

Kristina Šuber s hčerko Stephany in Andrejem Šmonom.

Merrylandsu in Ksenia KORSAKOVA, hčerka Anatolija in Natalije roj. Sinihina, roj. Blažensk v Rusiji, krščena, 27.6.2001, Kharabovsk. Priči sta bila Andre El-Baghd in Maria Dubovitskaya.

Poročna maša pri sv. Rafaelu v Merrylandsu, 11. decembra 2004.

Uroš Mihael ERGAVER, sin Dušana in Stanislave roj. Tinta, rojen v Šempetru pri Gorici, krščen 2.9.1973, Gorenje Polje in Elizabeth BOŽIČKO, hčerka Janeza in Lilijane roj. Čeleketič, rojena v Paddingtonu, krščena 7.11.1971 v Merrylandsu.

Priči sta bila Gianni Lavermicocca in Stanislava Ergaver. Poročna maša pri sv. Rafaelu v Merrylandsu, 18. decembra 2004. Omenjenim novoporočencem iskrene čestitke z željo za obilico Božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

Družina Žizek ob poroki hčerke Lolite.

Mladoporočenca Elizabeta in Uroš Ergaver servirata kavo v Merrylandsu.

Na Avstralija Day, 26.1.2005, je dopolnil 80 let življenja naš dobrotnik in prijatelj DUŠAN LAJOVIC.

Praznovanje je bilo na predvečer, 25.1.2005, v Concord Golf Clubu. Zbralo se je okrog 80 gostov, ki so jubilarntu čestitali k visokemu življenjskemu jubileju in slišali njegovo življenjsko pot. Istočasno smo obhajali 55. obletnico poroke Dušana in Saše. Sveti oče Janez Pavel II. jima je za to priliko poslal papeški blagoslov, kar je na slovesnosti povedal p. Ciril, ki je prišel iz Melbournea. Dušanu želimo še mnogo zdravih in uspešnih let. In Saši prav tako!

18. februarja 2005 bo 80 - letnico rojstva obhajala Ljudmila (MILKA) STANIČ roj. Velišček (na fotografiji stoji druga z leve).

Luč sveta je zagledala 18.2.1925 v Zapotoku, Marijino Celje nad Kanalom v Soški dolini. V družini je bilo 9 otrok, 6 fantov in tri dekleta. Milka je bila sedma po vrsti. Mama je umrla še zelo mlada, 38 let, ko je Milka imela le 4 leta. Od otrok sta živa le še ona in brat Nardo, ki živi v Gorici (Italija). Milka je prišla v Avstralijo kot begunka leta 1951. V taborišču v Bonegilli se je zaposlila za dve leti. V Sydneyu se je leta 1953 poročila z Darkom Staničem. Rodila sta se jima dva sinova Daniel and Steven, hčerka Mariana pa je umrla še zelo mlada. Takrat se je pridružila farni

skupnosti v župniji Granville. Napravila je tečaj za katehistinjo (special religious education). Štiri leta pozneje pa se je kot katehistinja pridružila tudi verskemu središču v Merrylandsu in je vodila priprave na prejem zakramentov sprave, evharistije in sv. birme. To je njeno življenje napolnilo z radostjo in zadoščanjem. Milka kljub letom pomaga pri pripravi na zakramente, kot organistinja pri ljudskem petju, organizatorka mešanega zbora in včasih priskoči na pomoč tudi kot šivilja. Je tudi članica molitvene skupine in diakonije za bolnike.

Milki smo res hvaležni za njeno neutrudno delo v našem središču, ki ga vedno opravlja za nasmehom, dobro voljo in navdušenjem.

Bog naj jo ohrani čilo in zdravo še mnogo let.

POKOJNI:

24. septembra 2004 je v kraju Ballina NSW umrl **JANEZ PENCA**. Rojen je bil 17.12.1927 v Smolenji vasi pri Novem mestu. V Avstralijo je prišel leta 1959 in je največ časa živel v Canberri in delal kot električar. Zadnjih 16 let je preživel ob morju v Ballini. Zapušča ženo Jožico, hčerko Violetto, vnuke Tamsen in Andrew, brata Jožeta (edini še živeči izmed sedem bratov in ene sestre) in veliko prijateljev in znancev.

27. novembra 2004 je v domu onemoglih v Waterfallu NSW umrl **STANISLAV - SLAVKO NOVAK**. Rojen je bil 3.6.1933 v Dolnjem Zemonu (Il. Bistrica) kot sin Jožeta in Marije. V Avstralijo je prišel leta 1958. Leto poprej se je v Vatikanu poročil z Marico roj. Šircelj. Po poklicu je bil mizar.

Žena mu je umrla 15.8.2003. Slavko zapušča sina Davida in hčerko Sonjo, ki je poročena z Davidom Mramorjem. Pogrebna maša je bila 30. novembra 2004 v Merrylandsu, pokopan je bil v grob poleg žene na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

30. novembra 2004 je na svojem domu v Blair Athol umrl **JOHN ŠKRABAN**. Rojen je bil 17.12.1945 v Murski Soboti kot sin Janeza in Ane roj. Bežek. V Avstralijo je prišel leta 1960 na ladji Flaminia. Najprej so se ustavili v Bonegilli, nato v Coomi, kjer je oče Janez imel mesnico. Leta 1966 so prišli v Sydney in živeli v Merickville. Pozneje je oče odprl mesnico v Carramar. John je bil poročen z Ano roj. Leščanec. Poleg nje zapušča sina Edija, 32, hčerko Rosemarie, 31, poročena z Darkom Klemeničem in imata hčerko Kristal, 7 let in sina

Gorana ter Johnny, 29 let. Zapušča tudi sestro Jeny. Pogrebna maša je bila 6. 12. v Merrylandsu, pokopan pa je bil v družinski grob na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

30. novembra 2004 je v Merrylandsu umrl **VIKTOR GIDER**. Rojen je bil 24.4.1933 pri Sv. Juriju (Rogaševci). Pogrebna maša je bila 8. decembra 2004, sledila je upepelitev, posmrtni ostanki so bili poslani bratu v Slovenijo.

V četrtek, 16.12.2004, je v Sydneyu umrla **TATJANA LAJOVIC roj. VIDMAR**. Rojena je bila v Ljubljani, 19.1.1922. Leta 1941 se je poročila z Milivojem Lajovicem. Leta 1945 je mož odšel v Italijo, Tatjana in sin Tomaž sta prišla za njim. Nekaj časa so živeli v Padovi. 1951 leta so prišli v Avstralijo. Leta 1975 je mož Milivoj postal prvi senator, ki ni bil anglo-saksonskega porekla, kar je Tatjana sprejela s velikim ponosom. Leta 1985 se je Milivoj upokojil in mirno sta živela na svojem domu v Enfieldu. Poleg moža in sina Tomaža zapušča tri vnuke. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu, v sredo, 22.12.2004, sledila je upepelitev v Northern Suburbs krematoriju.

V sredo, 15.12.2004, je v Glebe v Sydneyu umrl **FRANK POVŽUN** v starosti 63 let. Rojen je bil 28.6.1942 v taborišču v Nemčiji. Po poklicu je bil zidar. Pogrebne molitve so bile, 23.12.2004 v cerkvi sv. Frančiška Saleškega, Surry Hills. Pokopan je bil na St. Peter Chanel Lawn GN. 253, Rookwood.

V četrtek, 6.1.2005, je na svojem domu v Roselands v Sydneyu umrl **GUALTIERO WALTER SAVLIG**. Rojen je bil 1.2.1930 v vasi Koromačno v Istri. Bil je sin Ljubomira in Ane roj. Bilušič. V Avstralijo je prišel 1959 leta. Naslednje leto se je poročil z Olgo Hrovatin, ki je po rodu iz Stržišča pri Kranju, živela pa je na Primorskem. Walter je bil zaposlen kot mehanik pri Qantasu. Poleg žene zapušča tudi sina Edwarda in sestro Marijo, ki živi v Kaliforniji, US. Pogrebna maša je bila v soboto, 8.1.2005, v cerkvi Regine Coeli, Beverly Hills. Sledila je upepelitev v Rookwoodu.

V nedeljo, 9. januarja 2005, je v Port Kembla bolnišnici umrla **ANTONIJA LAMOVŠEK roj. BARBIČ**. Rojena je bila 20.4.1946 v Krškem kot hčerka Alojzija in Frančiške. V Avstralijo je prišla 1968 leta. Poročila se je z Jožetom, ki je po rodu iz Šentruperta na Dolenjskem. Poleg njega zapušča sina Zdravka in hčerko Eriko ter vnuka Jasona, v

domovini pa tri brate in sestro. Pogrebna maša je bila v Figtree, 13. januarja 2005, pokopana pa je bila na Kembla Grange pokopališču.

V soboto, 22. januarja 2005, je na svojem domu v Cambridge Parku NSW umrl **STANKO ROJ**. Rojen je bil 17.10.1938 v kraju Ceršak, krščen v župniji Šentilj. Doma se je izučil za železostrugarja in je delal na železnici. V Avstralijo je prišel leta 1968, kjer je delal kot »concreter«, delavec pri betoniranju. Stanko je že nekaj let bolehal in imel operacijo zaradi raka. Bil je član Slovenskega društva v Sydneyu, balinarjev in lovcev. Pogrebna maša je bila 31.1.2005 v Merrylandsu, pokopan pa je bil na Pinegrove pokopališču.

V nedeljo, 23. januarja 2005, je v bolnišnici v Canberri umrl **FRANC JURIŠEVIČ**. Rojen je bil 19.1.1941 v Gradišču kot sin Andreja in Rozine roj. Šturm. Doma se je izučil za mesarja. V Avstralijo je prišel 23.12.1969. Leta 1970 se je v Canberri poročil z Vilmo Juriševič. Skupaj sta imela podjetje za čiščenje. Poleg žene Vilme zapušča hčerko Suzano in Klavdijo ter vnukinjo Page, 11 let, sestri Marijo Rudman v Canberri in Danico v Sloveniji, brata Stojana na Nizozemskem, brat Angel pa je umrl v Canberri pred nekaj leti. Pogrebna maša je bila v Canberri 28.1.2005 v cerkvi sv. Janeza Vianeya v Waramangi. Pokopan je bil na Woden pokopališču.

V sredo, 26. januarja 2005, je na svojem domu v Fairfield Heights NSW umrl **FRANC GOMBOC**. Rojen je bil 30.9.1932 v kraju Spodnji Slaveči. Bil je sin Antona in Marije roj. Frumen, šesti od osmih otrok. Leta 1956 se je v Astenu v Avstriji poročil z Marijo roj. Stržinar, ki je po rodu iz Gorenje vasi v Poljanski dolini. V Avstralijo sta prišla 1957 leta. Najprej sta živela v Vilawood hostelu, potem sta se preselila v Fairfield. Franc je najprej delal v opekarni v Chullori, zadnjih 28 let pa v Borg Warner. Leta 1997 se je upokojil; zbolel je za rakom na prostati. Poleg žene zapušča tudi sina Jasona, hčerko Eriko Družinec in 5 vnukov, v Kanadi brata Ernesta, v domovini pa brata Jožeta in Ludvika ter sestre Agico, Regino in Sidiko. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu 31.1.2005, pokopan pa je bil na Leppington pokopališču. Naj vsi naši pokojni počivajo v miru, sorodnikom pa izrekam sožalje.

p. Valerijan

Novosti v našem misijonskem središču pri sv. Rafaelu in na podružnicah

Na pastoralne obiske bližnjih (Figtree-Wollongong, Newcastle, Canberra) in oddaljenih postojankah (Zlata obala in Kraljičina dežela) sva se p. Valerijan in p. Filip podala v prazničnih dneh in kmalu po božiču.

Kar nekaj kilometrov sem se vozil v letalu (nad 3.200) in nekaj sto km z dobrotniki v avtomobilu. Želja oddaljenih od verskega središča je namreč bila, da bi prišel mašnik za Zlato obalo in Planinko v Yeppoon pri Rockhamptonu vsaj na obisk. Zato sem se odpeljal iz Sydneya sredi tedna v Yeppoon, k družini Gosak (na fotografiji desno Alojzija Gosak s hčerko Milenko Knowles s p. Filipom) in po nekaj dneh sem bil spet v Brisbanu pri bolnikih, na Silvestrovo pa na Mt. Mee. V soboto, 1. januarja 2005, sem se z vlakom odpeljal v Surfers Paradise, kjer sem zvečer maševal kar lepi skupini za ta kraj. Naslednji dan pa sem se odpeljal v Cornubijo, kjer je bila sv. maša v dvorani Planinke in še isti večer v Buderim na Sončni obali.

Vse kaže, da se jih je letos več zbralo pri bogoslužju, kot prejšnja leta (o zadnji dveh srečanjih govori članek Mirka Cudermana posebej).

Nekaj dni pozneje je sledilo še eno daljše potovanje: pomoč p. Cirilu v času počitnic. Zato sem bil v Kew-Melbournu dober teden. P. Valerijan pa je zadnjo nedeljo v januarju 30.1.2005) 'pomagal' pri zlati proslavi slovenskega kluba PLANINKA pri Brisbanu.

Slovenci veliko potujejo/potujemo. Zato smo imeli v poletnih mesecih (v Evropi bi rekli: v zimskem času) veliko gostov. Tudi tisti, ki komaj vedo, da je živel sv. Frančišek, 'vedo', da "smo le tujci in popotniki na tem svetu".

Že v septembru so prišla za nekaj dni k nam tri dekleta iz šentviške Škofijske gimnazije, ki so bila na izpopolnjevanju angleščine v Melbournu, s tremi dijakinjami, ki so v letu

2003 izpopolnjevala slovenščino na isti šoli. Še isti mesec so jim sledila dekleta z Jezerskega in Izlake, v decembru spet tri iz Grosupljega oziroma Melbournu.

Prijetno presenečenje pa so prinesli naši obiskovalci, ki so s p. Cirilom in misijonarko Marijo prišli iz Melbournu v Sydney. Med njimi sta bila p. Miha in moj brat Leon z Brezij. O njihovem življenju med

izseljenci piše p. Miha v uvodniku. Nekaj dni smo si ogledovali lepote mesta in Plavih gora in se kmalu po slavlju 79. letnice p. Valerijana poslovili. In pred nami se je 'pojaval' skoraj osemdesetletnik, voditelj Verskega in kulturnega misijonskega središča sv. Rafaela v Merrylandsu, ki še vedno navdušeno dela, čeprav pravi, da želi breme vodstva preložiti na mlajša

ramena. Sledili so še Gorenakovi in znanstvenica dr. Bezenšek z Gorjupom, ki raziskuje vzroke preselitve na Peto celino in vživljanje priseljencev v Avstralijo.

Kot predzadnji v tem obdobju se je z velikim motorjem YAMAHA FZ6 FAZER (2004) pojavil **Blaž Erznožnik iz Žirov (fotografija spodaj)**. Njegova pot je bila: z

motorjem po Avstraliji in vmes še obisk sorodnikov in znancev. Naj bo tu nekaj misli in fotografij iz njegovega popotnega nahrbtnika. Pravi, da je odločitev za tako potovanje padla pred pol leta. S potovanjem po Avstraliji je začel v Sydneyu 19. novembra 2004 in si ogledal glavna mesta Avstralije. Obiskal je Snowy Mountains, Melbourne, Phillip Island s pingvini, se udeležil nekaj krogov moto dirke za Moto GP Phillip Island. Med drugimi doživetji je bila skrb, kako nadaljevati pot brez goriva v motorju. Razveselil se je pomoči voznikov... Pri križarjenju po Avstraliji je bilo posebno doživetje: vročina na severnem delu Zahodne Avstralije, kjer se je ustavil le na črpalki in prevozil v enem dnevu 1090 kilometrov, saj je bilo tri dni zapored 50 stopinj Celzija vročine; obisk strupene kače v šotoru med spanjem v divjini..., pa prečkanje poplavljenih cest v severnem Queenslandu z motorjem, ko ga je moral še nekdo držati, da ju ni odneslo, ... Dvanajst dnevno delo na ladji na Mission Beach in vožnja na koralni greben ter dva potapljaška tečaja, ko je na koncu že asistiral instruktorju Deanu pri potapljanju... Kdor bo imel srečo, da bo dobil v roke Žirovski občasnik, bo zvedel nekaj tega in še več o 23.000 prevoženih kilometrih na motorju po Avstraliji. Tudi o obiskih rojakov Žirovcev v Merrylandsu in v Leppingtonu, kjer se je rad ustavil.

Thank you for the people in my life

Pod gornjim naslovom je izšel drugi del življenjske izpovedi gospe Erne Mežnar. V spremni besedi pove, da je zgodba nadaljevanje prejšnjega potopisa.

V svoji zrelosti govori o novih srečanjih, o novih ljudeh, izkustvih in o trajnih sanjah.

Ponižna, v miru z Bogom in ljudmi, z Božjo pomočjo črpa iz samih korenin vere. Po čudežnem ozdravljenju – hvaležno – z lučjo bogate vere v sebi nam pokaže vrata, ki vodijo v nebesa. Z izpolnjevanjem Božje volje se razgali v vseh barvah in cvetnih odtenkih notranje lepote človeka. Na rokah čiste ljubezni nas zaziblje v naročje plemenite dobrote. Po delovanju Sv. Duha ima resnično jasen pogled in jasno razpoloženje pripadnosti Kristusu; saj iz njenega velikega srca izseva sonce resnice, vdanosti, preprostosti, kakor tudi moč in vztrajnost v molitvi, da se res vsem, ki so z njo v stiku, vzradosti srce, jih duhovno dvigne in okreпча z zgledom za lepše soočenje z norim vsakdanom.

Potovanje je zaključil v Sydneyu 29. januarja 2005. Ker pa so obiski kar na tekočem traku, se je zadnje dni ustavil pri nas predstavnik Slovenske matice iz Trsta in napovedal koncert v Sydneyu in drugod v velikonočnih dneh in nekaj krat v naslednjih tednih... Kot zadnja pred zaključkom tega članka je prišla Lidija s Preske pri Medvodah, ki si želi v nekaj mesecih ogledati lepote Pete celine. Po Avstraliji že zdaj potujeta Kristina in Uroš Ravbar iz Novega mesta, prva Slovenca, ki potujeta okoli sveta z avtomobilom. Več o njunem potovanju bomo zvedeli gotovo v prihodnjih Mislih. Naša igralska skupina načrtuje, da bomo 'poskrbeli' za "Dve nevesti"; bo pa preteklo še nekaj časa, preden bosta 'dozoreli' za oder. Moški pevski zbor Rožmarin pod južnim soncem se z rednimi pevskimi vajami pripravlja na slavlja doma in na društvih (Prešernova proslava ob kulturnem prazniku).

V načrtu so nova potovanja. Po veliki noči bosta na vrsti Kraljičina dežela - QLD in Perth v Zahodni Avstraliji. Bratje p. Valerijan, p. Janez in p. Ciril ter misijonarka Marija pa nameravajo v tem letu na zasluženi dopust v domovino. Pa naj še kdo oporeka sv. Frančišku, ki nas želi prepričati, da "smo tuji in popotniki na tem svetu"?

*nabral in zapisal brat Filip
V Veselovem, na svečnico 2005*

Ko orje Božjo ledino, v tihem šepetu, s pisano besedo nudi resnično toploto in harmonijo, prilepi vas nase, ožari srce, pogreje zmedeno dušo ter žlahni duha iz uspavane skromnosti.

Da, taka je naša Erna Mežnar. Oškropljena z roso Božjega blagoslova, njena izpoved nevsiljivo zagori v lepoti, odmeva kakor večerno zvonjenje in v srce natrosi mir Boga Očeta, ki daje smisel bivanja na tem svetu.

Vam, ki ste si oskrbeli prvi del, veste, da se vam je bogato obrestovalo. Vsem drugim pa, ki se delajo gluhoneme, jo toplo priporočam. Siguren sem, da vam bo odprla duhovne oči in ušesa, razbistrila um in vas notranje ogrela s plamenom nevidne Božje prisotnosti.

Kar vas je Božjih, pohitite in si nabavite oba dela. Res jo priporočam – Bog in Amen.

Naslov: Erna Mežnar,

3 Kemp Street, Gawler East SA 5118

**Prisrčne in tople pozdrave vsem, ki se trudite
z našimi Mislimi!**

Ivan Legiša, Adelaide SA

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

VSE BLAGOSLOVE ob novem letu 2005, Vam, dragi bralci in soustvarjalci sedanjega slovenskega trenutka v Avstraliji. Veliko smo doživeli v decembru že ob pripravi na božič ter ob praznovanju Jezusovega rojstva in nato ob začetku novega leta 2005. Na prvo nedeljo v decembru nas je pred koncem maše že v cerkvi nagovoril Miklavž s svojim spremstvom, ki je nas je nato povabil v dvorano, kjer je otrokom razdelil darove. Predsedniku Pastoralnega sveta Andreju Fistriču, ženi Aniti in družini ter drugim mladim sodelavcem se zahvaljujemo, da so pripravili tako enkratensprejem **Miklavža (na fotografiji spodaj v cerkvi v Kew).** **Adventno romanje** v soboto, 11. decembra 2004, z dvema polnima avtobusoma (87 romarjev), je bilo v prelepem dnevu bogato duhovno in prijateljsko doživetje. Po željah mnogih smo se tokrat odpravili v novo smer. Prijazno smo bili sprejeti v cerkvi sv. Brendana v Sheppartonu, kjer smo darovali sveto mašo in zapeli litanije Matere Božje z odpevi. Po kosilu v parku smo se odpeljali v Yarrowong na domačijo k Mariji in Frenku Vodušek. Okrog hiše, ki je prav ob meji med Viktorijo in New South Walesom, imajo nasajenih

37.000 oljčnih dreves, zato smo si lahko nabavili tudi dobro domače olivno olje. Za neizmerno gostoljubje se Mariji, Frenku in sinu vsi romarji prisrčno zahvaljujemo. V bližnji vinarni smo še poskusili dobro kapljico ter si oskrbeli nekaj zaloge. Hvala Fani Šajn za zbiranje romarjev. Duhovno in telesno okrepljeni smo se ob pesmi vrnili v Melbourne. Kot zanimivost naj povem, da smo bili preko radijske povezave romarji prvega avtobusa v povezanosti z drugim avtobusom in smo se lahko pogovarjali in peli skupaj. Druga nedelja v decembru je bila spet slovesna. Na obisku smo imeli **odličan zbor Lubnik iz Škofje Loke**, ki je s svojim dovršenim petjem zares olepšal naš advent. Po maši so peli še v dvorani. Nastopili so v St. Albansu in na Planici. Prijetno presenečenje so s svojo pesmijo pripravili tudi državnemu sekretarju dr. Vinku Gorenaku in njegovim ter dan prej našim sorodnikom ob prihodu v Kew. Zboru Lubnik, pevovodju Andreju Žagarju, predsednici Majdi Bogataj, glasbenikom ter vsej skupini se zahvaljujemo za vse lepe dneve, ki smo jih preživeli skupaj in za darove občuteno in umetniško zapetih pesmi. Zbor Lubnik je izredno kakovostna, disciplinirana, prijazna in hvaležna skupina ljudi, ki zna in zmore prinesiti vedrino in veselje slovenske narodne in umetniške pesmi na vsakem kraju in ob vsakem času. Se pozna, da imajo v Škofji Loki tudi dobrega župana g. Igorja Drakslerja, ki jih je spremljal na vsej poti. Z njimi je bila tudi direktorica Gorenjskega glasa gospa Marija Volčjak, da bo šel dober glas preko Gorenjskega glasa in seveda Misli še dlje kot v deveto vas! Slovenska skupnost v Melbournu ohranja nanje nadvse hvaležen in lep spomin. **Generalno čiščenje** pod vodstvom Toneta Mikuša je v soboto, 18. decembra, pripravilo vse potrebno za praznike. Simon Grilj je v lurški votlini postavil jaslice, Fani Šajn in Zora Kirn v cerkvi, polno prostovoljcev je kosilo, okopavalo vrt,

pometalo, pomivalo, čistilo. Jože Rozman, Rožica Pirc ter Janez Rotar so poskrbeli za BBQ kosilo, članice društva sv. Eme pa so pripravljale vse, kar je bilo potrebno za nedeljsko družinsko kosilo.

Tretjo nedeljo v decembru, bila je to 4. adventna nedelja, je bil med nami že p. dr. Mihael S. Vovk ter frater Leon z Brezij, mašo pa je vodil dolgoletni misijonar v Zambiji p. Lovro Tomažin, ki je bil na obisku pri svoji nečakinji Moniki Rode in njeni družini v Canberri. Po maši je bilo v dvorani družinsko kosilo. Dvorana je bila polno zasedena z vsemi dodatnimi sedeži. Članice društva sv. Eme s sodelavci in sodelavkami so spet skuhale odlično kosilo ter izžrebale nekaj dobitkov. V januarju kosila ni, bo pa spet tretjo nedeljo v februarju in nato skozi vse leto vsako tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši.

Na božični dan 2004 so poslušalci radia Ognjišče iz Ljubljane med drugimi poročili slišali tudi poročilo o praznovanju v Melbournu. Naša misijonarka Marija Anžič je takole poročala: »V prijaznem poletnem večeru se je sredi svete noči zbralo k polnočnici v drugem največjem avstralskem mestu Melbournu nad petsto rojakov. Čas od 11. ure zvečer do polnoči so napolnili mladi, ki so v besedi in pesmi posredovali skrivnost svete noči in evharistije. Točno ob polnoči smo v procesiji prinesli v jaslice kip Novorojenega Deteta ob pesmi Sveta noč, blažena noč, ob siju že skoraj polne lune, kajti polnočnico smo obhajali na cerkvenem dvorišču pred lurško votlino, v kateri so postavljene jaslice. Slovesnost je ob somaševanju domačega patra Cirila vodil p. Dr. Mihael Vovk z Brezij. Med nami je bil tudi brat Leon z Brezij in še več sorodnikov in prijateljev iz Slovenije, ki so na obisku ali pa kot turisti potujejo po Avstraliji. Tako je med nami tudi novi državni sekretar na ministrstvu za notranje zadeve RS, docent dr. Vinko Gorenak z ženo Ireno in prijatelji.

Zadnja skupina mladih na zadnjem počitnikovanju v Mt. Elizi, januarja 2005.

Uvertura v praznovanje rojstva Odrešenika je bilo najprej **adventno romanje**, kjer nas je bilo za dva avtobusa. Bližnja priprava pa gotovo božična devetdnevnic. Vsak večer smo se zbrali v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda, za sklep pa v slovenskem domu ostarelih. Božični dan je zasijal v siju in moči poletnega sonca z zorno mašo ob 8. uri zjutraj ter dnevno mašo zopet zunaj na prostem ob 10. uri. Mešani pevski zbor je lepšal polnočno in dopoldansko bogoslužje z lepimi slovenskimi božičnimi pesmi. Po izmenjavi prazničnih voščil in okrepcilu v dvorani so ljudje odšli na svoje domove ali domove svojih otrok ali prijateljev na obhajanje družinskega kosila, ki vsako leto močneje povezuje družinske člane, ki sicer živijo raztreseni po avstralskih daljavah. Pater Ciril je kot policijski kaplan v popoldnevu obiskal ter obdaroval zaupane mu policiste in preživel z njimi na policijski postaji del popoldneva. Pri nas bo že kmalu nedelja, praznik Svete Družine in prvega mučenca sv. Štefana ter slovenski praznik dan samostojnosti. Dve sveti maši bosta v Melbournu, večerna pa v 150 kilometrov oddaljenem mestu Morwell, kjer se vsak drugi mesec rojaki zberejo k slovenskemu bogoslužju. Vsem, ki poslušate tudi to poročilo iz Avstralije, voščim blagoslovljene božične praznike, ponosa ob dnevu samostojnosti ljube nam Slovenije in srečno v novem letu 2005. Bog živi!«

Marija Anžič iz Melbourn

HVALA Mariji za to izčrpno poročilo. Na tretjo nedeljo v decembru, bila je to četrta adventna nedelja, 19. decembra 2004, smo Mariji nazdravili

za njenih trideset let, ki jih je dopolnila prav tisti dan, ter se ji zahvalili za vse njeno skrbno delo na vseh področjih dela slovenskega misijona in urejevanja Misli. Veseli smo bili, da so bili med nami njena starša, mama Francka in oče Miha Anžič, sestra Ivanka Pev z možem Jožetom in sinom Maticem, brat patra Cirila - Jože Božič z ženo Marjeto, z Brezij pa p. dr. Mihael S. Vovk in frater Leon Rupnik, brat p. Filipa. Pred odhodom v domovino, 11. januarja 2005, smo preživeli še dan in pol skupaj s p. Janezom iz Adelaide, njegovo sestro Jožico Dermolj in njeno hčerko Andrejo ter bratom Marjanom Tretjakom in njegovo ženo Marijo. Lepo je bilo praznovati vse te praznične dneve med slovenskim občestvom in še s svojimi domačimi in prijatelji. Hvala vsem, ki ste za praznike prišli k bogoslužju, pri njem sodelovali in darovali za delovanje našega skupnega središča. Do konca januarja je bilo v 354 kuverticah \$8.851 darov. Iz zavarovalnice so že klicali, da pričakujejo prvo zavarovalno vsoto \$5,552.19, druga bo še večja in nas čaka v juniju 2005. Hvala tudi za mnoga voščila in darove, ki ste jih namenili patru in Mariji.

MT. ELIZA 2005 pomeni tudi zadnje taborjenje na tem lepem delu Melbourn. Več o tem je napisala Anica Smrdel v posebnem poročilu. Zemljišče in poslopje Greyfriars je dobilo novega lastnika, ki bo že v letošnjem marcu pričel z rušenjem sedanjih objektov in z graditvijo novega družinskega doma. Cerkev – kapela bo menda ostala. Letos je počitnikovalo med 30 in 40 udeležencev. Vreme je bilo izredno naklonjeno, kot že dolga leta ne. Pravo toplo poletje. Za dobro hrano sta se v kuhinji trudili Ana Špacapan in njena hčerka Majda Hartmann.

Obema iskrena zahvala za vse trude. Bogu hvala tudi za to poglavje dejavnosti slovenskega misijona skozi vseh 31 let – od leta 1974 do 2005! Pater Filip, ki je bil med nami na taborjenju več let, je letos preživel v Melbournu teden dni pozneje. V Baragovi knjižnici še vedno dobite pratiko Mohorjeve družbe iz Celovca in Celja (\$12), Mohorjeve knjige, glasbo na kasetah in CD-jih, video kasete, DVD in dobre knjige.

STATISTIKA LETA 2004: Krščenih je bilo 16 dečkov in 2 deklici – skupaj 18, poročilo se je 8 parov, slovenskih pogrebov iz Kew je bilo 8 (5 moških ter 3 ženske in še 2 avstralska pogreba, ker sta oba pokojna živela v domu matere Romane), drugod po Viktoriji še 18 moških ter 20 žensk (skupaj je bilo vseh pogrebov 46 – od tega moških 23, žensk 23), obiskov bolnikov ter ostarelih je bilo nad 300, obhajil smo v letu 2004 razdelili 18.470. **BOGU HVALA ZA VSE MILOSTI ZADNJEM LETU.**

PRIČELO SE JE ŽE TUDI NOVO ŠOLSKO LETO. Vabimo in vzpodbujamo k učenju slovenskega jezika. Otroci imajo možnost v Slomškovi šoli, ki bo imela v glavnem pouk prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11. do 13. ure. Iste dneve in isti čas je namenjen tudi odraslim na tečaju slovenskega jezika.

LETOŠNJA VELIKA NOČ bo zelo zgodaj, 27. marca 2005, zato je tudi začetek postnega časa samo teden dni po svečnici. Pepelnična sreda, 9. februarja, nas je uvedla v spokorni postni čas, ki nam omogoča rast v človečnosti, ki naj jo zaznamujejo dobrota, ponižnost, čistost srca in duha, pobožnost, spokornost. Molitev, post in čut za pomoči potrebne naj se prebudijo v nas še močneje. V postnem času bomo imeli

Počitnikovanje v Mt Elizi 2005 je bilo za to mizo poleg dobre hrane in pijače tudi obujanje sto in sto spominov, povezanih s tem krajem vse od prvega taborjenja leta 1974 pa do letošnjega leta.

pobožnost križevega pota ob nedeljah pri mašah, ob torkih pri srečanju molitvene skupine ter ob petkih ob 7.30 zvečer. Ob petkih skušajmo dnevu dati spokorni značaj posta, kolikor je mogoče. Naša dobrota pa se lahko pokaže tudi v postni akciji **Project Compassion**, ki jo vsak postni čas pripravi avstralski Karitas. Letošnja tema je: »The challenge is poverty, the time is NOW« - »Izziv je revščina, čas je SEDAJ«.

NOVE VOLITVE za člane Pastoralnega sveta bomo imeli po veliki noči. Prvo in drugo nedeljo v februarju bomo prebiral pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2005, v katerem nam škofje spregovorijo o laikih v Cerkvi in družbi. Tako bomo lahko vsi še bolj spoznali vlogo laikov v Cerkvi. Tudi v Sloveniji bodo ta mesec volili nove župnijske pastoralne svete za naslednjih pet let, kolikor je mandatna doba. **ROJAKI NA TASMANIJI, na prvo nedeljo v marcu, 6. marca 2005, bo slovenska sveta maša 4. postne nedelje, ob 6. uri zvečer v Hobartu in sicer v hrvaški cerkvi Matere Božje pri g. Berislavu Hunschem, na George Street v Grantonu. Rojaki, ki živite v Hobartu, obvestite se med seboj in lepo povabljeni k tej redki priložnosti. Na obisku Tasmanije bo ta čas manjša skupina rojakov iz Melbourne, ki bo tudi pri sveti maši. Vabljeni!**

OD Š L I S O:

SABINE LONČAREVIČ roj. DOMAJNKO (rojena 31.10.1971 v Solingenu v Nemčiji) je zaprla oči za ta svet v večeru 22.11.2004 v Alfred Hospital v Melbourne, kot smo že poročali v prejšnjih Mislih. V Avstralijo je prišla novembra 1973 – 2. rojstni dan je praznovala na ladji Elis. Mlada 33-letna mamica, ki je bila tudi po operaciji kostnega mozga polna življenja in načrtov, je podlegla infekciji po operaciji. Člani družine, sorodniki in velika množica prijateljev in znancev je napolnila našo cerkev in okolico v soboto, 27. novembra 2004. Po molitvi rožnega venca smo darovali sv. mašo. S p. Cirilom je somaševal še Sabinin domači župnik župnije St. Thomas Greensborough g. Kevin McIntosh, kjer sta njena otroka v šoli. K pogrebni maši je prišel tudi srbski pravoslavni duhovnik oče Miroslav, ki je Sabine in Zrenka 19.11.1974 poročil. Sabine je leto dni delala tudi v našem domu matere Romane. Pokopana je bila 27.11.2004 na Arthurs Creek pokopališču. Sabine je zapustila

moža Zrenka in tri čudovite otroke Sarah (7 let), Luke (5 let), in Emma (2 leti), mamo Ivanko in očeta Ivana, sestro Nadjo z možem Danielom (za njunega otroka, ki ga pričakujeta, je Sabina na bolniški postelji pletla pulover; brata Michaela, teto Angelco Veedetz z možem Jožetom, tete in strice, bratrance in sestrične – 38 jih je in so bili zelo povezani ter starše in sorodnike po Zrenkovi strani.

JULES JOHN MELLON je umrl v našem domu matere Romane 25.11.2004, dan pred 74. rojstnim dnevom. Rojen je bil 26.11.1930 na Seyshellih. V Avstralijo je prišel leta 1984. V Keniji je živel od leta 1947 do 1967. Tega leta se je poročil z Rosanno Delpêche in nato sta iz Kenije odšla v Anglijo, kjer se je rodila hčerka Juliette. Osem let je bival v našem domu in skrbel za vrt, pobiral pošto. Čutil se je odgovornega za dom, kot je povedala ob slovesu upravnica doma Sandra Krnel in ga sedaj zelo pogrešajo. Rad je zapel s svojim lepim in močnim glasom, tudi Ave Maria. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi 1. decembra ter nato slovo pred kremacijo v Wilson Chapel v Springvalu.

BARBARA VELETOVSKI roj. GJERKEŠ je umrla v Melbourne 18.12.2004. Rojena je bila 28.11.1921 v vasi Nedelica. Poročila se je med 2. svetovno vojno na Hrvaškem z Leopoldom Veletovski, po rodu iz Češke, je pa živel v Slavoniji. Leta 1987 je prišla k sinu Frenku v Melbourne z vso družino, s hčerkami Regino, Marijo in Katico ter sinom Antonom. Na spominsko podobico so ob pogrebu zapisali: »Njena smrt je pustila v naših srcih globoko rano, toda njeno življenje in njen nasvet nam dajeta moč, da živimo, kot je živela ona – v ljubezni in v veri.« Poleg svojih otrok in njihovih družin v Melbourne zapušča še sestro Ano in brata Franca in Štefeka Gjerkeš v Turnišču ter brata Alojza v Ljubljani.

EUGENIA METLIKOVEC je tudi sklenila pot svojega življenja v domu matere Romane v Kew 24.12.2004 ob 9.05 zjutraj ob navzočnosti hčerke Eveline in njenih otrok. Rojena je bila 26.01.1924 blizu Sežane. Več let je živela v Sydneyu. Ko pa se je hčerka preselila v Melbourne, je prišla za njo. Zadnja leta življenja je preživljala v našem domu. Vsak petek se je razveselila svetega obhajila. Zapušča hčerko Eveline z možem Wesom in tremi otroci ter sina Erica z ženo Christino in tremi otroci, v Kanadi pa še dve sestri in enega brata ter dve sestri in dva brata v Sloveniji.

Pogrebno mašo smo imeli na zadnji dan leta 2004 ter nato pogreb na Springvale pokopališču. **JOŽEF VIČIČ** je sklenil zemeljsko življenje na zadnji dan leta, 31.12.2004 v The Northern Hospital Epping v Melbournu. Rojen je bil mami Mariji r. Stopar in očetu Martinu Vičiču v Veliki Bukovici pri Ilirski Bistrici 05.04.1931. V Avstralijo je prispel 10.01.1955 z ladjo Castel Felice. Poročil se je 17.12.1955 z Kristino roj. Miklavec. Poročil ju je p. Bernard Ambrožič v Ascot Vale. V zakonu sta se jima rodili hčerki Jenny in Margaret. Jenny je poročena z možem Gregom McNamara – imata sinova Luka in Rodneya ter hčerko Liso. Margaret je poročena z možem Robertom Briggs, imata hčerko Emily. Jože je delal v Belvedere Furniture v Oakleigh 20 let, potem pa v Reservoir. Zadnjih šest let je bil bolan, rak na prostati. Jože je imel rad ljudi, bil je član Jadrana, ljubil je tudi slovensko cerkev, kjer je, dokler je mogel, rad pomagal pri raznih delih. Da je bil res priljubljen, je pokazala udeležba ljudi pri molitvi večer pred pogrebom in udeležba na pogrebu 5. januarja 2005. Molitve in pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi, pogreb pa na Keilor pokopališču. Poleg družine zapušča še tri brate v Sloveniji: Lojzeta na domu v Veliki Bukovici, Ivana in Staneta v Il. Bistrici, sestro Milo v Vel. Bukovici, sestro Slavo v ZDA. **ANGELA MOHORKO roj. NOVAK**, rojena 19.03.1945 v Križevcih pri Murskem Središču, je umrla 15.01.2005 v St. Vincent's Hospital v Melbournu. V Avstalijo je prišla leta 1967. V naši cerkvi se je poročila leta 1970 z Ivanom Mohorkom iz Žetal pri Ptuju. Imata sina Marjana, ki je poročen z ženo Mocito. Več let je delala v Cottages v Kew ter nato kot bolniška sestra v domu ostarelih nasproti naše cerkve vse do leta 1997. Poleg družine zapušča še sestri Milico Štefelič in Lilijano Ilič v Melbournu in tri brate v Melbournu: Hinkota, Toneta in Jožeta ter brata Ivana na Hrvaškem. Molitve zanjo so bile v naši cerkvi 20.1., v petek, 21. januarja pa ob 10. uri pogrebna sv. maša in nato pogreb na Keilor pokopališču. **ANTON CVETKO** je omagal zadet od kapi 28.01.2005 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 05.10.1943 na Ptuju kot prvorojeni od petih otrok v družini. V Avstralijo je prišel kot otrok skupaj z vso družino leta 1956 z ladjo Castel Felice. Toni je postal ministrant pri p. Baziliju. Ko je odrasel, je postal šofer tovornjaka in pozneje

tudi kupil svoj tovornjak. Pri 47 letih je moral to svoje delo, ki ga je imel rad, pustiti zaradi poškodb, ki jih je dobil pri padcu na delu. Leta 1966 se je poročil z Veronico roj. Erjavec. Leta 1967 se jima je rodila hčerka Sonia, leta 1970 Tania. V tem času je tudi aktivno deloval kot član Slovenskega društva Melbourne, še posebej v lovski in ribiški družini. Leta 1991 je imel kap, toda življenje mu je bilo podarjeno še za nadaljnjih 13 let. V tem času je doživel rojstvo vnukov Joshua, Madison, Chloe in Nikolasa. Poleg veselja do vnukov, je imel še posebno veselje do ptic, do kanarčkov. Pri maziljenju je 24. januarja še odprl oči in se pri zavesti tako rekoč poslovil od svojih najbližjih: žene Veronice in hčerk Sonje in Tanje ter njihov družin. Zapušča še sestri Heleno Sosič v Melbournu in Marto Sharp v Queenslandu ter brata Aleksa v Mackayu, sestra Ivanka por. Urbas pa je že pokojna. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi 1. februarja, na svečnico pa ob 11. uri pogrebno sveto mašo ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Gospod, daj našim rajnim večni pokoj, sorodnikom pokojnih pa naše iskreno sožalje.

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene ANGELE MOHORKO bi se rad kot njen mož osebno zahvalil vsem, ki ste jo spremljali na zadnji poti, darovali cvetje, s katerim ste okrasili njen grob. Prisrčna hvala pevkam, ki ste zapele prelepe pesmi, ki jih je Angela vedno rada poslušala. Vsem iskrena hvala! *Mož Ivan, sin Marjan z ženo Mocito, sestri Milica in Lilijana, bratje Hinko, Tone, Jože in Ivan.*

MARIO JURČIČ

Builder - Lic. No. 15968
Member Master Builders' Association
ABN 28 589 647 832

Homes - Extensions - Bathroom renovations
under pinning - Specialising in all concrete
work - Repairing concrete cancer - Concrete
pools & spas - Landscaping and pavers

QUALITY SERVICE - FREE QUOTES

Za slovenske upokojeve v Sydneyu in okolici 10 % popust

PO BOX 384
Frenchs Forest 1640

Phone: 02 9984 1869
Mobitel: 0425 293 647

Slovo od Mt. Elize

Vsako slovo je težko, pa naj si bo še tako majhno. Letos v januarju 2005 so se zaključile dolgoletne slovenske družinske počitnice ob morju v prijaznem letovišču v Mt. Elizi. Bogu hvala, da v vseh teh letih ni bilo nobene nesreče ali utopitve. Misli mi romajo nazaj v tista leta, ko sta bila med nami še pokojni p. Bazilij in p. Stanko Zemljak. Vsa zahvala gre njima, ki sta našla to letovišče in vpeljala tritedensko kolonijo v najlepšem času počitnic. Tudi ljudje drugih narodnosti so prihajali

v ta dom, toda pred nami ali za nami. Nam vsem so datumi letovanja koristili v januarju, kajti kasneje se je že pričelo novo šolsko leto. Da pa se naša skupnost vidno manjša, je sigurno pokazala udeležitev počitništvovanja. Zadnji dve leti smo preživeli skupaj samo po teden dni. To skrb in pa skrb nakupa kuhinjskih potrebščin in hrane so imeli patri, ki so vodili počitnice. To so bili še: p. Bernard Goličnik, p. Niko Žvokelj, p. Tone Gorjup, p. Metod

Ogorevc, p. Filip in sedaj naš p. Ciril in misijonarka Marija Anžič. Najdlje pa je preživel med nami p. Bazilij. Veliko je bilo dela, skrbi, odgovornosti in tudi veselja. Tam, kjer je dosti ljudi, so tudi težave. Mame se bodo spominjale, ko bodo brale te vrstice, med drugimi sem tudi jaz pomagala v kuhinji, da je bilo prijetno, ko so bili otroci majhni in so lahko uživali počitniško razposajenost in vzdušje na morju v Mt. Elizi. Ti otroci so sedaj že po večini poročeni in imajo svoje otroke. Sedaj prihajajo s svojimi starimi mamami. Prav prijetno jih je bilo videti, ko so prinašali darove na oltar, kar po trije skupaj. Ko je imel p. Ciril zadnjo zahvalno mašo v kapeli sv. Frančiška, je bila pridiga, ki si jo je vredno zapomniti: Vse, kar je slabega v življenju, naj se zapiše v pesek, kar pa je dobrega, naj se vkleše v kamen, da za vedno ostane. Hvala, pater! Meni osebno so bile letošnje počitnice lepe. V nedeljo, 11. januarja 2005, smo jih pričeli in naslednjo nedeljo, 19. januarja,

končali. Vreme nam je bilo naklonjeno, očitno nam je Bog odprl največje okno za zadnje leto, ki smo ga preživljali skupaj, da so nas sončni žarki prijetno grelji ves teden. Steza, po kateri smo hodili včasih, se je vsa zarastla. Ni bilo mogoče več hoditi po hribu navzdol do morja, temveč je bilo potrebno po cesti in seveda s spremstvom. Gospodinja nam je bila zelo naklonjena, saj je bila skupaj žalostna tudi ona, ker se bo morala v dveh mesecih izseliti. Posestvo je kupil

novi gospodar, kjer bo zgradil na mestu sedanjih zgradb novo družinsko hišo. Od starega bo ostala samo kapela, kjer smo se zbirali vsaki dan k sveti daritvi ali pobožnosti rožnega venca v času našega bivanja tam. Kar nas je bilo starejših smo se dobro razumeli. Zelo očitno pa se je pokazala generacijska razlika z mladimi. Mladina si na počitnicah želi igre, druženja z vrstniki in pa uživanje vsega, kar prinašajo morje, zrak in narava. Mi starejši

pa smo zadovoljni, če se lahko mirno v jedilnici ali v prijazni senčici pogovarjamo in obujamo spomine preteklih let. Predvsem pa si želimo počitka. V petek proti večeru, ko je sonce pričelo zgubljati svoje močne žarke, je postalo živahno v veliki dnevni sobi. Zbrali smo se še enkrat, da se poveseimo. Gospodinja

Ana Špacapan in njena hčerka
Majda z ljubko hčerkico Melany.

in kuharice so obložile mizo. Tudi domača vina so bila za pokušino. Otroci so posedli v krogu in odpirali svoje vrečke sladkarij. Baloni so pokali in zaslišala se je harmonika. Nekateri so pozno legli k počitku. Mislim, da ste se vsi, ki ste bili na počitnicah letos v Mt. Elizi, uživali hrano iz kuhinje, v kateri sta se vrteli mama Ana Špacapan in njena hčerka Majda z ljubko hčerkico Melany. Nič nam ni bilo treba delati v kuhinji, samo posodo smo pomagale pomiti. Meni je bilo v veselje tako razumevanje, hitra postrežba, čistoča in veliko hrane. Vsi smo vas imeli radi, bodimo še naprej prijatelji. Bog lonaj za vaše delo. Škoda le, da nismo posneli zahvalne pesmi Hvala Večnemu Bogu, ki smo jo zapeli po zadnjem kosilu v soboto. Teden se je iztekel, kot že toliko. Še enkrat pogled na morje iz jedilnice, vrta... Nekaj posnetkov za spomin, objemi... Slišalo se je: »Škoda, nikoli več tukaj.« Avtomobili so odpeljali po prašni cesti. Pravijo, da človek ponese vse spomine s seboj. Tudi sama sem si jih nabrala v 25 letih, kar sem hodila v Mt. Elizo z družino, zadnja leta pa sama. Skrbno jih bom čuvala ob srcu.

Hvala Verskemu centru sv. bratov Cirila in Metoda in vsem, ki ste se udeleževali teh počitnic preko trideset let. Vsem, ki ste delali v kuhinji v vročini in malo spali. Vse bom imela v lepem spominu. Pa še vi, dragi bralci Misli, napišite svoja doživetja o tem četrto stoletju počitnic v Mt. Elizi.

Hvaležna Anica Smrdel z družino, Bulleen VIC

Pisma od vse povsod

Dragi prijatelji,

Že dobra dva meseca sta minila od mojega obiska v Avstraliji novembra lansko leto. Ker sem takrat skupaj z delegacijo predstavljal nekaj slovenskih podjetij in poslovnih priložnosti, vam sedaj pošiljam še katalog v elektronski obliki, upam, da vam bo prišel prav ter da boste v njem našli kakšen zanimiv kontakt ali priložnost. Prav tako dodajam tudi poročilo, ki sem ga moral napisati za ministrstvo in Razvojno-poslovni svet, v katerem so zapisane tudi določene ugotovitve. Hkrati bi to priložnost tudi izkoristil, da si ogledate in obiščete našo prenovljeno spletno stran, ki je na naslovu: www.svrp-pp.gov.si in mi pošljete vaše predloge in komentarje, kajti stran želimo narediti čimbolj interaktivno, funkcionalno in zanimivo za obiskovalce. Prav tako boste na njej našli opis predstavitve projekta v Avstraliji, ki vsebuje tudi poročilo, katalog in fotografije, na katerih boste spoznali marsikoga

poznanega. Opis boste našli tako, da v ISKALNIKU, ki je na desni strani, odtipkate Predstavitev projekta v Avstraliji in se vam bo stran odprla ali pa greste pogledat pod Poslovna srečanja/Že izvedena poslovna srečanja-Predstavitev projekta v Avstraliji (Videli boste v desnem okencu PREBERITE SI). Prav tako boste videli tudi novico, da pripravljamo 6. in 7. junija 2005 veliko poslovno srečanje v grand hotelu Emona v Portorožu, ki ga organiziramo skupaj s podjetjem Gazela d.o.o. in bi vas ob tej priložnosti povabil na to poslovno srečanje. Zelo vesel vas bom tako jaz, kakor tudi ostali sodelavci na projektu. To bi bila tudi lepa priložnost, da se zopet srečamo. Lep pozdrav in upam, da se kmalu slišimo.

Matej Balažič

Vodja pisarne za poslovne storitve

Dragi brat p. Ciril in misijonarka Marija!

Poskušal sem že dobiti z vami vezo, pa mi ni uspelo. Morda bo tokrat.

V soboto sem vas pozdravil na oddaji "Most".

Želim Vama, vsem sodelavkam in sodelavcem pa tudi vsem rojakom obilo blagoslova v 2005. letu Gospodovem!

Nepozabni so dnevi, ki smo jih preživeli skupaj. Nepozabna tudi velikodušnost in gostoljubnost, katere sem bil deležen. Upam, da se bom morda lahko kdaj malo oddolžil, če bi kdo potoval na naš konec. V Bruslju se bo vedno našel kakšen prostor, saj je naš center namenjen tudi temu. Kakor pri vas, naj bi tudi tukaj bil dom za rojake s celega sveta.

Moje pastoralno delo se odvija v glavnem na tri nedelje v mesecu, ko imam maše na šestih mestih. Vmes pa sem v glavnem rokodelec. Trenutno imam v delu obnovo, preureditev in ureditev dveh sob in kuhinje v Slovenskem pastoralnem centru v Bruslju.

Tukaj nimam pri roki toliko pridnih mož in žena, kakor je to pri vas. V glavnem delam sam, le tu in tam mi uspe za kakšno uro dobiti koga za pomoč. - Pogosto pomislim, kako fajn bi bilo, če bi bil moj brat Franci kje bliže, da bi me vsaj česa novega naučil, kar še ne vem. On bi gotovo mnoge reči naredil v enem dnevu, kar se jaz "kuntvam" nekaj dni.

Pri nas je v tem času mraz. Mrzlo je tudi v naših stavbah, saj je nemogoče vse to ogrevati. Uporabljam v glavnem "tehniko notranjega ogrevanja" - kozarček domačega vina, čaj s kapljico dodanega "karakterja", pa tudi domače klobase, slanino, šunko. Vse to si pripravimo doma. (Seveda nimamo domačih kolin, ampak vse potrebno nabavimo v skladišču klavnice).

Marija, vesel bom, če mi vsaj potrdiš, da je pošta prišla. O vašem neutrudnem delu veliko slišim na internetnem radiu Ognjišče.

Prisrčen pozdrav od Lojzeta Rajka iz Bruslja!

Izšla nova knjiga pri Mladinski knjigi
Raztresen Marjan in Zorko Danijela, Najlepša mesta Slovenije. Odkrijte lepote slovenskih krajev. Ljubljana, Mladinska knjiga, 2004. 307 str. Slovenija sodi med najlepše dežele na svetu. Če nismo vedeli, da so tudi slovenska mesta zelo lepa, bomo to lahko spoznali ob izidu najnovejše knjige, ki je izšla pri Mladinski knjigi. Kot da slovenska mesta ne bi imela nič skupnega, razen lepote, v knjigi ni ne uvoda ne predgovora, pač pa je nenavadno in zelo slikovito kazalo, opremljeno s po eno fotografijo reprezentativnega objekta v vsakem mestu. Pri opisu posameznih mest se avtorja lotita kratke zgodovine, opišeta najpomembnejše zgradbe in dogodke ter predstavita mesto danes »kot na dlani«, tudi z mestnimi načrti, ki jih je pripravil Geodetski zavod Slovenije. Izbrane fotografije nam nadomeščajo obisk posameznih krajev ali pa vabijo, naj si jih ogledamo tudi v živo. To so: Ajdovščina, Bled, Brežice, Celje, Črnomelj, Idrija, Kamnik, Koper, Kranj, Laško, Lendava, Ljubljana, Maribor, Metlika, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Piran, Postojna, Ptuj, Radovljica, Ribnica, Rogaška Slatina, Sevnica, Slovenj Gradec, Slovenske Konjice, Škofja Loka, Trzič, Velenje in Vrhnika.

Ciril Velkovrh, Ljubljana

Dragi p. Ciril,
od časa do časa brskam po datumih godov in rojstnih dni sobratov in to bolj iz radovednosti, a včasih me pa tudi ta radovednost nagne k pisanju. No, Ti si med tistimi izjemami. Mislim, da v deželi Južnega križa bolj praznujejo zemeljsko rojstvo kot pa "nebeško", tako da boste gotovo zalili Tvojo enainpetdeseto obletnico ob najboljših željah in morebitnimi darili. Željam se seveda pridružujem, darove bom pa poslal kar Onemu, ki ve naj bolje z njimi razpolagati. Bog Te živi na mnoga leta!!!

Kako je tukaj v zelenem peklu, že beseda sama pove veliko. Morda se to sliši poetično, a je veliko resnice v tej definiciji. Morda so temu kriva tudi moja leta, kajti stalna vročina in velika vlažnost me ne pustita brezbriznega. Sicer glede zdravja - hvala Bogu - se za enkrat ne morem pritoževati.

Naša župnija Kourou je precej velika (več kot 20.000) vernikov, a razmeroma na majhnem prostoru - približno 40 kilometrov na okoli. Obstaja ena sama cesta vzdolž morja, ostalo je "prehodno" samo s čolni. Hvala Bogu, da imamo kar lepo armado pastoralnih delavcev za katehezo, liturgične sodelavce - pri petju, branju, ministre evharistije (pomagajo pri obhajilu, ki je vedno pod obema podobama,) obiskovanje bolnikov, strežba revežem

Odkar sem v Gvajani še nisem prejel Tvojih misli v Mislih. Ne vem, če bi pošta tako dolgo hodila, kar več mesecev, saj sem že v Gvajani že več kot pol leta... Lepo mi pozdravi sobrate, znance in seveda vse, ki ne pozabijo na misijonarje. Bog plačaj!

p. Hugo

*Dragi naš misijonar p. Hugo,
Seveda smo veliko mislili nate in Ti tudi poslali darove, ki naj bi Ti pomagali pri nakupu avtomobila. Zgleda torej, da tudi čeka nisi prejel. Potrebno bo torej raziskati, kaj se je zgodilo s poslanim. Takoj se bomo lotili tega in poskušali vzpostaviti vez s Tabo preko interneta ali telefaksa. Hvala za dobra voščila. Upam, da boš prejel te Misli. Boš prebral, kako zelo lepo je bilo, ko sta bila med nami p. Mihael in brat Leon z Brezij. Mislim pa, da je že tudi čas, da se Ti, dragi misijonar pater Hugo, vsaj za nekaj tednov ustaviš pri bratih, rojakih in prijateljih v deželi Južnega križa. Hvala, da si se oglasil, ostajamo v navezi. Prisrčen pozdrav in Bog Te živi!*

p. Ciril

Križem avstralske Slovenije

Dušan Lajovic dopolnil 80 let

Izjava za javnost ob 80. rojstnem dnevu Dušana Lajovica, prvega podpredsednika svetovnega slovenskega kongresa

DUŠAN LAJOVIC se je rodil 26. januarja 1925 v Ljubljani, kjer je dokončal osnovno šolo. Gimnazijo je obiskoval v Ljubljani in na otoku Braču, nato pa se je posvetil študiju mehanskega inženiringa na univerzi v Padovi. Leta 1950 je skupaj z ženo Sašo odpotoval v Avstralijo, v Sydney, kjer je kmalu po prihodu začel delovati v korist slovenske skupnosti. V letu 1952 je tako organiziral prvo srečanje slovenske skupnosti v Sydneyu. Leta 1954 je v Avstraliji patentiral svoj prvi izum – šivalni stroj na hidravlični pogon. To mu je prineslo dovolj kapitala, da je lahko odprl svojo tovarno za izdelavo tub. Leta 1964 je odprl tovarno na Filipinih, leta 1967 v Venezueli, leta 1970 v Indoneziji, leta 1972 pa v Melbournu in dve tovarni v Novi Zelandiji. V letu 1968 mu je bil podeljena ugledna nagrada - Izvozni certifikat, ki ga podeljuje avstralski inštitut Export Institute of Sales and Marketing Executives za izjemne dosežke na področju izvoza. Leta 1995 je proizvodnjo razširil tudi na Evropo. Vse od prihoda v Avstralijo, in kasneje v Novo Zelandijo, je gospod Lajovic deloval v dobro tamkajšnje slovenske skupnosti.

V obdobju osamosvajanja Slovenije je vplival

na različne gospodarstvenike in politične predstavnike v Avstraliji in Novi Zelandiji, da so se zavzeli za priznanje Slovenije. V začetkih njene demokratizacije je s finančnimi sredstvi in moralno podporo izjemno veliko prispeval k mednarodni uveljavitvi in priznanju slovenske države. Leta 1992 je bil imenovan za častnega konzula, šest let kasneje pa za častnega generalnega konzula Republike Slovenije v Novi Zelandiji. Kot častni konzul se je zavzemal za navezavo tesnejših gospodarskih in političnih stikov med temi državami in Slovenijo. Dušan Lajovic je član American National Club v Sydneyu, član Businessmen Club of Lower v Novi Zelandiji in soustanovitelj Australian Institute of Directors. V Sloveniji je leta 1991 postal predsednik Mednarodne zveze slovenskih razvojnih partnerjev (International Association of Slovenian Development Partners). Od same ustanovitve dalje je predsednik Slovene National Association v Avstraliji, poleg tega pa je bil leta 2003 izvoljen za prvega podpredsednika Svetovnega slovenskega kongresa, ki povezuje Slovence po vsem svetu. Svetovni slovenski kongres in Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa sta 22. decembra 2004 predsedniku države, dr. Janezu Drnovšku, poslala vlogo, da se s zlatim častnim znakom svobode RS odlikuje gospoda Dušana Lajovica, prvega podpredsednika Svetovnega slovenskega kongresa, zaradi njegovega izjemnega prispevka pri povezovanju in ohranjanju slovenske skupnosti v Avstraliji in Novi Zelandiji, pri osamosvojitvi Slovenije, mednarodnem priznanju ter gospodarskih navezavah Slovenije s svetom ter za 12-letno neplačano opravljanje funkcije častnega konzula RS.

**dr. Boris Pleskovič,
predsednik
Svetovni slovenski kongres**

Saša in Dušan Lajovic in njuni na praznovanju.

Slavljenec DUŠAN LAJOVIC je ob praznovanju 80. rojstnega dne prejel poseben blagoslov od svetega očeta papeža Janeza Pavla II., ki mu bo izroččen med sveto mašo v Merrylandsu. Besedilo blagoslova pravi:

“Sveti oče Janez Pavel II. podeljuje svoj apostolski blagoslov Dušanu Lajovicu ob praznovanju 80. rojstnega dne in ob 55. obletnici poroke Saše in Dušana Lajovic iz Sydneya v zahvalo za vse njuno več kot petdesetletno delo za dobrobit slovenskega občestva v Sydneyu in v Avstraliji ter za vse, kar sta storila za razcvet obeh Vajinih domovin – Slovenije in Avstralije.

Blagoslov Vsemogočnega naj Vama na priprošnje Marije Pomagaj naklanja vse milosti življenja, tako tudi družini sina Mitje in hčerke Alenke ter vsem Vajinim prijateljem.”

Gospodu Dušanu čestitamo za lep življenjski jubilej, prav tako tudi gospe Saši in Dušanu za zlatih 50 + 5 let zakona. Naj oba še dolgo ohranja Stvarnik sveta!

SREČKO in NIKOLAŽA BARAGA sta 27. novembra 2004 obhajala zlato poroko. Poročena sta bila v San Miguel, Cerro Azul, Misiones, na meji med Argentino in Brazilijo. Srečko je doma iz Starega trga pri Ložu, Nikolaja roj. Omahen pa iz Metlike. Hčerka Barbara poročena s Petrom Zorko in njuni otroci Alex in Martin živijo v Melbournu (Noble Park). Čestitamo zlatoporočencema, da bi ju še dolgo grela vez ljubezni!

Svečana podelitev nagrad Republike Slovenije na področju šolstva, ki je bila 5. oktobra 2004 v Narodnem muzeju v Ljubljani, je med drugimi izbranimi okrasila tudi mag. **ALEKSANDRO ČEFERIN** iz Melbournu za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo v vzgoji in izobraževanju na področju dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture v tujini. Kot avtorica in soavtorica je pripravila več učnih programov. Leta 1976 je pod okriljem Victorian School of Languages ustanovila Združenje slovenskih učiteljev v Avstraliji, leta 1998 pa Inštitut za slovenske študije Viktorije. V okviru slednjega je s sodelavci postavila bogato spletno stičišče Thezaurus.com, ki ponuja različne oblike seznanjenja s slovenskim jezikom, literaturo in kulturo, in sicer na način, primeren za občinstvo najrazličnejših ozadij in generacij. Gospe magistri Aleksandri Čeferin čestitamo za veliko delo na teh še kako pomembnih področjih vzgoje in izobraževanja in prizadevanj za slovensko sled v Avstraliji.

Nagrade je podelil minister za šolstvo dr. Slavko Gaber. Vsi nagrajenci so bili predstavljeni na velikem ekranu in minister jim je izročil težko stekleno skulpturo (3.5 kg), certifikat in rože. Mladinski zbor je pel Gallusove in prekmurske pesmi. Na fotografiji je mag. Saša Čeferin v družbi prijateljev in sorodnikov pri proslavljanju nagrade. Fotografirala je njena hčerka Jana, ki je bila skupaj z njo nekaj tednov v Sloveniji.

Za dolgoletno poučevanje ter vzgojno in kulturno delo v slovenski skupnosti v Avstraliji ob 30-letnici slovenske šole Slovenskega društva Planica je Republika Slovenija, Ministrstvo za zunanje zadeve, Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu podelilo Priznanje in zahvalo LUCIJI SRNEC. Priznanje in zahvalo ji je izročil sekretar veleposlaništva RS v Canberri g. Andrej Gregor Rode v Kew, 19. decembra 2004. Gospe Luciji čestitamo ob tem zasluženem priznanju, saj še vedno z žarom in veseljem poučuje slovenščino in soustvarja sedanji slovenski kulturni utrip v Avstraliji.

DRAGO F. ZOREC je uspešen direktor svojega podjetja D&D Global Group s sedežem v Richmondu, blizu središča Melbournu. V lanskem letu je prejel tri Benjamine (Bennys), najvišje svetovna priznanja na področju tiskarstva. Prvega Benjamina je prejel že leta 2003, lani pa še tri priznanja. Gospod Zorec vodi izredno moderno tiskarno in mu za doseženo delo iskreno čestitamo. Slovenska sposobnost in kakovost je dobila spet svetovno priznanje.

ELIZABETH in JOŽE TOMAŽIČ sta pri nedeljski maši 6. februarja 2005 v Kew obnovila zakonsko ljubezen, ki sta si jo obljubila pred 30. leti, 8. februarja 1975, v isti cerkvi, ko ju je poročil p. Bazilij. Čestitke njima in družini!

Priznanje države Viktorije za izredno delo na področju multikulture – Victoria's Award for Excellence in Multicultural Affairs - je na slovesnosti v Government House v Melbournu 8. decembra 2004 prejel GUSTI VINKO, ki že od leta 1960 živi v St. Albansu skupaj z ženo Angelo. Gusti je bil med ustanovitelji slovenskega kluba St. Albans, ki omogoča slovenskim rojakom v okolici zbiranje, kulturne prireditve, plese, šolo, obiske bolnih in ostarelih. Priznanje Award for Meritorious Service in the Community sta na slovesnosti izročila premier Steve Bracks MP in guverner John Landy. Gustiju Vinku čestitamo za to priznanje in njegovo delo, ki ga opravlja z veseljem in navdušenjem. Na fotografiji se Vinko Gusti rokuje s premierom Stevom Bracksom, za njim je žena Angela.

20. olimpiada gluhih – 20th Deaflympic Games Melbourne, 5. – 16. januar 2005

Olimpiada gluhih je bila letos prvič v Avstraliji. Sodelovalo je 94 držav, ki jih je zastopalo 3.500 športnikov. Med temi državami je bila zastopana tudi Slovenija. Slovenci so tekmovali v atletiki, plavanju, kolesarjenju, keglanju – Tenpin Bowling in košarki. Vsi so se dobro uvrstili.

Košarkarji, lanskoletni evropski prvaki, so se borili za medaljo. Premagali so Novo Zelandijo, Avstralijo, Kitajsko, Rusijo in Japonsko. V polfinalu so premagali Litvanijo in se uvrstili v finale. Na tekmi Slovenija – Avstralija je bila dvorana polna. Avstralskih navijačev je bilo več kot tisoč, slovenskih pa dvajset. Ker smo bili skupaj (v združenju je moč), smo tako navijali in mahali z zastavami, kot da smo velesila. Tekmovalci nas seveda niso slišali, ampak čutili, da imajo podporo v dvorani. Avstranci na domačem terenu so bili seveda zanje trd oreh. Toda naši fantje so se borili in zmagali. V finalu so imeli za nasprotnika ekipo iz Združenih držav Amerike. Ko smo se peljali z avtomobilom iz Geelonga na to tekmo, smo ugibali, ali bodo dobili zlato medaljo. Če bodo zmagali, bo ob podelitvi medalj zadonela slovenska himna. Zato smo Gustelj, Lojzka, Jože in jaz začeli peti Zdravljico, da bi bili v formi, če bi bilo potrebno peti v dvorani. Na tej finalni tekmi je bila dvorana polna vseh narodnosti navijačev. Tako so imeli Slovenci in Američani dovolj podpore gledalcev.

Tokrat je bilo veliko Slovencev in slovenskih

Slovenska košarkarska ekipa gluhih je osvojila srebrno medaljo.

V četrtek, 6. januarja 2005, je odpravnik poslov Republike Slovenije v Avstraliji, g. Bojan Bertonec, obiskal slovensko reprezentanco, ki se udeležuje 20. olimpiade gluhih v Melbournu. V prvem tekmovalnem dnevu je obiskal tudi slovensko ekipo v košarki in na atletskem tekmovanju. Odpravnik poslov g. Bertonec je slovenskim športnikom in vodstvu reprezentance iz Športne zveze gluhih Slovenije zaželel na olimpiadi, ki poteka do

zastav. Kričali smo, ploskali in cepetali z nogami, da so igralci občutili tresljaje. Tekma je bila zanimiva in napeta. V začetku so Slovenci celo vodili za piko ali dve, na momente so bili enaki. Žoga je okrogla in žal ne gre vedno tako, kot bi hoteli. Z Američani so izgubili in tako dobili srebrno medaljo. Bili smo ponosni na naše fante in se veselili obrazov zazri v slovensko zastavo, ko so jo dvignili.

Njihov trener g. Peter Brumen je na slovenskem programu radia SBS v pogovoru s Karolino Antauer dejal: »Veste, tale Brumen je en čuden ptič!« In res je, saj je bil največkrat fotografiran trener.

Ko smo po tekmi čestitali fantom in opazovali to množico gluhih športnikov, smo videli, kako so ti ljudje, kljub svoji prizadetosti veseli, prijazni, ustrezljivi do drugih in požrtvovalni, včasih pa tudi malo »jeznoriti«. Marsikaj bi se lahko naučili od njih mi, ki slišimo in se lahko normalno pogovarjamo.

Upamo, da bodo na naslednjem svetovnem prvenstvu na Kitajskem tudi dobili katero od medalj. Želimo jim veliko sreče pri treningih in tekmovanjih.

Lidija Čušin, Geelong VIC

16. januarja 2005, veliko športnega uspeha kot tudi novih stikov in srečanj s slovensko skupnostjo v Melbournu v času njihovega bivanja in tekmovanja.

Nekaj članov slovenske reprezentance je bilo v nedeljo, 16. januarja 2005, pri sveti maši v Kew. Po maši smo imeli priložnost za pogovor in seveda za čestitke za srebrno medaljo.

Zlati jubilej slovenskega društva Planinka

V dvorani Planinke smo lani praznovali 50-letnico združevanja Slovencev na tem delu Avstralije. To je bila začetna doba, ko so se prvi rojaki začeli zbirati na domovih in zabavnih večerih. Tako se je ustvarila prva slovenska skupnost v Brisbanu. To je bil pomemben začetek snovanja slovenske družbe.

Sedaj pa smo v času praznovanja zlatega jubileja našega društva Planinke. Za to priliko sem zbral iz arhiva nekatere podatke pomembnih obdobij, skozi katera se je društvo v svoji zgodovini razvijalo, saj je lepo in prav, da poznamo svojo zgodovino ter ji damo pravi pomen.

Ustanovitelja društva Planinka sta Stanko Sivec in Mirko Rakušček. Stanko Sivec sam lepo poroča o nastanku društva v svojem prvem glasilu Venec in kasneje v Obzorju. Društvena pravila, ki jih je predstavil na sestanku 11. februarja 1955, so bila sprejeta in ta so dala društvu stabilnost, da se je ohranilo do danes. S tem se je začelo organizirano delovanje slovenske skupnosti pod imenom Planinka. Močna želja rojakov po domači družbi v svoji organizirani skupini je bila uspešna in je rodila obilo sadov.

Komaj po 10. letu društvenega delovanja je bilo v blagajniški knjigi zabeleženih že sto zabavnih večerov, kar dokazuje požrtvovalnost odbornikov in potrebo občinstva po domači družbi, pesmi in besedi. Takratni zabavni večeri so se vršili v dosti težjih razmerah kot danes. Prva dvorana v BAFS mestu George St. je bila v nadstropju, kjer je bilo potrebno vso pijačo, hrano in vse nositi visoko po ozkih stopnicah. Želja po lastnem prostoru je rasla iz dneva v dan.

Razen BAFS dvorane smo se srečevali v tujih dvorinah in parkih. Kdo se še spominja RSL dvorane v Norman Park, Railway institute SGIO dvorane v mestu, Litvanskega doma v South Brisbanu, dvorane v Woolongabi, Boundry str. West End, Holly Spirit New Farm, Chedwick Hall Carina, Kurilpa hall, pikniki pod Mt Cootho, Moogerah Dam, Park Ridgu itd. Društvo Planinka je potrebovala svoje zemljišče, kjer se je lahko svobodno razvijalo. Tako smo 14. oktobra 1977 kupili svoje lastno zemljišče, katerega so rojaki sprejeli kot naš hribček. Ker takrat ni bilo denarja za gradbeništvo smo navdušeno čistili, pobirali kamenje ter si zgradili balinišče, mize in klopi.

Ljubezen do domovine Slovenije, slovenskega jezika in potreba do slovenske družbe je bila tista čarobna moč in gonilna sila, ki je našo brisbansko skupnost vabila k

delu in k vztrajanju začetega dela.

Ker je naša skupnost majhna po številu in seveda tudi v blagajniški knjigi smo v letih 1980 in naprej letno sodelovali v Avstralski odprti prireditvi - Spring Fair v Brisbanu, s prodajo potice, štrudolja, kranjskih klobas in čevapčičev, katere smo s pomočjo našega mesarja poslovenili. Tako smo se sčasoma finančno opomogli, da smo začeli misliti na gradnjo lastne strehe.

Pet let po nakupu "hribčka" smo se že lahko obrnili na arhitekta, g. Cvetka Mejača, da nam je zrisal načrt zaželjene lastne strehe s stranišči. Že septembra 1983 so se že začela dela na gradbišču. Vsi smo bili zaželjeni in neučakani svoje dvorane, zato smo kar sami prikrojili načrtovano streho, ji dodali stene ter jo s časom dokončali v dvorano, kuhinjo in ostale prostore. Vsak odbor je dodal svoje doprinose končane zgradbe, ki je šele lani dobila od občine zadnji pečat. Dosti požrtvovalnih rojakov je vložilo ogromno truda, časa in lastnega denarja, da so se naše sanje po lastni dvorani uresničile.

Vse kar smo si sami pridobili na hribčku je dovolj zgovoren dokaz brisbanskih rojakov o njihovi zvestobi do rodne domovine Slovenije, slovenskega jezika in domače družbe.

Društveni arhivi pričajo o številnih prireditvah, zabavnih večerih, šahovskih turnirjih, filmskih večerov, balinarskih tekmovanj, oderskih prireditev, iger, koncertov raznih obletnic in seveda sprejemov različnih cerkvenih in političnih gostov in ansamblov iz Slovenije. Ne bom omenjal vse zabeleženih prireditev, ker jih je res veliko. Vse prireditve in srečanja rojakov pa pričajo o ogromnem delu posameznih odborov in ljubezni do slovenske družbe, ki je tista gonilna sila, ki je našo brisbansko skupnost priganjala k delu in k vztrajanju potrebnega dela za slovensko skupnost.

Društvena glasila, predvsem Glas Planinke pa so nas obveščala in povezovala, danes pa so dragoceni vir arhiviranja zgodovine brisbanske slovenske skupnosti. Ravno tako so in še vedno vršijo pomembno vlogo obveščanja in povezovanja med rojaki slovenske radijske oddaje na postaji 4EB.

Slovensko društvo Planinke je vseskozi svojega obstoja skrbelo ne samo za potrebe svojih članov, temveč za celotno slovensko skupnost na tem delu sveta. Društvo je bilo radodarno ob raznih prilikah potresa v Skopju in nato v Posočju, kakor tudi pri nabirki pomoči Sloveniji v času napada JLA,

kakor tudi beguncem v na Hrvaškem in Bosni. Od ustanovitve naprej je društvo Planinka vedno na vseh prireditvah v različnih dvoranah razobešalo slovensko zastavo brez zvezde, kjub temu, da je bila v tistih časih ta zastava sporna. Kolikor mi je znano je društvo Planinka edino društvo v Avstralije, ki ni klonilo in razobešalo trobojne bandere. Besede patra Bazilija, ki nas je učil in vsodbujal h pokončni drži v obrambi Resnice smo vzeli resno in branili samostojnost našega društva. Društvo Planinka je polnomočno podprlo osamosvojitve Slovenije in skupno s takratnim SNS Qld je prvo v Avstraliji praznično in veselo proslavilo razglasitev samostojne države, kjer so bili prisotni brisbanski novinarji televizije in časopisov. Člani društva Planinke so danes res lahko ponosni na svoje društvo, da se je kljub problemih vzdržalo in danes slavnostno praznuje svoj jubilej. Ponavljam: vse kar je bilo storjenega pri Društvu je bilo iz ljubezni do rodne domovine Slovenije, slovenskega jezika in potrebe do slovenske družbe.

Dvorana društva Planinke, kakor tudi znamenje Marije Pomagaj že skoraj 20 let služi bogoslužju, ki se vrši tukaj ob vsakem obisku slovenskega duhovnika. Zato je edino prav, da se tudi Bogu zahvalimo za varstvo in vse dobro, kar smo prejeli v zadnjih 50 letih delovanja društva Planinke.

Za vse delo in vse doprinose je naša Planinka dolžna zahvale mnogim požrtvovalnim sodelavcem za sedanjí uspeh in Jubilej. Imenoma nisem omenil nikogar, saj bi bila lista imen predolga. Lepo pa je, da ob tem praznovanju imenoma spomnimo vsaj zaslužnih pokojnih sodelavcev - odbornikov, katerih dela danes uživamo vsi.

Pokojni: Ciril Vuga, Franc Grčman, Anton Kranjc, Janez Primožič, Anton Vogrin, Miro Celin, Rudi Štavar, Slavko Pekolj, Henrik Vujica, Anton Konda, Vinko Švab, Kristina Vujica, Francka Barbis, Martin Šilec, Franc Pečnik, Franc Vodopivec, Jože Vah, Silva Juras, Edi Andlovec, Marija Pendzialek, Silvo Pregelj, Ivica Tabor in Anko Brožič.

Planinki želimo še mnogo uspešnih let!

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Iščem pevca ali pevko za narodno zabavno glasbo, približno moje starosti - 12 let, za bodoči DUO. Zaželjeno je znanje enega instrumenta - acoustic guitar ali keyboard, petja - slovensko, italijansko in nemško. Če koga zanima domača glasba naj mi telefonira na tel. številko: 03 9469 3178. Phillip Nadvesnik, VIC

ZAHVALA

Ob težki in mnogo prerani izgubi naše drage žene, mamice, hčerke, sestre, vnukinje, nečakinje, sestrične, snade in svakinje **SABINE LONČAREVIĆ roj. DOMAJNKO**, se prav lepo in pristrčno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki s našo Sabino spremljali na njeni zadnji poti, darovali cvetje ali za sklad levkemije. Hvala vsem, ki ste nam stali ob strani in nam izrekli sožalne in spodbudne besede.

Posebna zahvala našemu dobremu in skrbnemu p. Cirilu in misijonarki Mariji za vso pomoč in podporo v najtežjih trenutkih, za obiske Sabine v bolnišnici, darovano sv. mašo ravno v času, ko se je Sabina poslavljala od nas, za vse darovane sv. maše in še posebej za tako lepo opravljeni pogrebni obred.

Lepo se zahvaljujemo članicam društva sv. Eme za tako lepo in skrbno pripravljeno sedmino in vsem našim dobrim in pridnim ženam, ki so napekle dobrih potic in peciva. Hvala vsem za pomoč.

Mož Zrenko, otroci Sarah, Luke in Ema, starši Ivan in Ivanka, brat Michael, sestra Nadia z možem Danielom ter vsi ostali sorodniki

Sabina skupaj z možem Zrenkom in Emo, v naročju drži sina Luka, pred njimi pa sedi najstarejša hčerka Sarah.

Prosimo vsakega, ki bi kaj vedel o osebi z imenom **ANDREJ HORVAT**, rojen 27.11.1954 v Mariboru, da nam to sporoči na Veleposlaništvo. Oseba naj bi predvidoma živel v Brisbanu in se je mudila na prizadetem območju Tsunamijska. Najlepša hvala za vašo pomoč.

Andrej Gregor Rode,

Veleposlaništvo Republike Slovenije, Canberra ACT

IVAN SNOJ se že več let ni oglasil sorodnikom. Njegova sestrična v Črnučah pri Ljubljani bi bila hvaležna vsakomur, ki bi ji kaj sporočil o njem in ali še živi ali ne. Kdor bi karkoli vedel o njem, naj pokliče Suzo Vido na telefon 02 9734 0056.

Marija Skarlovnik naproša, če je komurkoli kaj znano, kje se nahaja njen mož **ANTON SKARLOVNIK**, da ji sporoči na telefonsko številko: 02 9626 0188. Marija živi v domu za ostarele: Quakers Hill Nursing Home.

Štefan Kolenc iz Zgornje Bistrice v prekmurju bi želel stopiti v stik z **IVANOM HORVATOM** (po domače Jarček) iz Doljne Bistrice v Prekmurju. Naslov in telefonsko številko dobite pri E. Pupaher. Pokličite na tel.: 02 9371 5638. Za informacijo se vnaprej zahvaljujem.

E. Pupaher, Rose Bay NSW

ZA BERNARDOV SKLAD: \$220:

Milan in Philippa Beribak. **\$140:** R. Žičkar. **\$90:** Ivan in Lojzka Prugovecki. **\$70:** Marta Samsa, Cilka Žagar, Leon Robar, Janez Robar, Niko Krajc. **\$60:** Anica in Renato Smrdel. **\$50:** Pavlina Pahor. **\$45:** E. Rutar. **\$40:** Anton Gržina, Jože in Marija Rede, Rezka Bratina, druž. Lovrec, Marica Camaris, Jože in Marija Vuzem. **\$30:** Marija in Ivan Harej, Julijana Košir, F.M. Smerdely, Iva Benko, P. Fabian. **\$25:** Elfrieda Grasy. **\$20:** Pavla in Jože Vohar, Mara Škofic, Albin in Zora Gec, Angela Povh, Marta Kohek, Stojan Brne, Zinka Kaiser, Barbara Marinčič, Dušan Jenko, Marija Podgornik, F. Baša, F&M Uršič, Olga Todorovski, Ema Kowalski, Marija Miklavčič, Andrej in Pavla Grlj, Zorka Černjak, Jože Juraja, Janko Filipič, Marija Ternar, Anica Sivec, S. Tomšič, Olga Horvat, Marija Kromar, Julijana Kotarski, N.N, Lojze Korošec, Danila Štolfa, Elizabeta Kenda, Franc Erpič, Albin Fabijan, Vinko Lunder, F&J Bresnik, Ana Ogrizek, Drago in Helena Hilla, Lojze Kastelic, druž. Baraga, Marta in Anton Kristan, N.N, Ivan Jenko, Milka Medica, Anton Novak, Jože Grilj, Vinko Erjavec, Toni Zrimšek, Ivan Mohorko, Ivan in Mimica Lapuh, Veronika Robar, Cecilija Pirnat, Marija Ubrazunas, Marija Gomboc, Marija Jamšek, P.Bernetič, Anton Jesenko, Justina Mrak, Bogomir in Nežka Jesenko, Franc in Irena Magdič, Jože in Štefka Šoba, Lucija Srnec. **\$15:** Gracijela in Venceslav Remec.

\$10: Cirila Neubaver, Marija Mertik, Antonija Vučko, Katica Hvalica, Nada Slavec, Majda Brožič, Alojz Gašparič, Milena Birsa, Franc in Marija Car, Irena Renko, Meta Lenarčič, Ivanka Bratoš, Jože Malnarič, Jelka Hojak, Olga Meziniec, Marian Saksida, Franc Janežič, Marija Gorjan, Richard Verbanc, Frank Zadel, Ana Nemeč, Marina Rogl, Janez in Jožica Klemenčič, Ana Zemljak, Ana Šutej, Magajna, Vera in Tone Suša, L. Rafolt, S.O. Žičkar, Franc Polanec, Franc Zgoznic, Roman Uršič, Joseph Rezek, druž. Srebrnič, Josephine Urbančič, Jožefa in Tone Mikuš, Roza Franco, Hinko Hafner, Dora Srebrof, Ferdo Godler, Tereza Žilavec, Anton Špiclin, Elizabeta Kociper, Ana Kolenko, Majda Skubla, Milka Zidar, Jože Krušec, Jože Lapuh, Magda Benc, Jana in Jože Čeh, Kristina Vičič, Melita Zupan, Marija Boelcky, Emil Kalčič, Ivanka Štemberger, Anton in Ana Poklar, Tone Tomšič, Franc Maver, Marija Burlovič, Ivan in Ladislava Hozjan, Franc Mramor, Danica Slavec, Franc Podobnik, Janez Godina, Stanko Kragelj, Ivan Sajnko, Lojze Hušarek, Vinko Tomažin, F. Končina, Jože Plevnik, T.A.Možina, Danica Perko, Ivan Rudolf, Marija Ziberna, družina Črnčec, Jakob Rejec. **\$8:** Henry Šajn. **\$5:** Mimika Horvat, Irma Ipavec, Pavel Trček, Bernard Brenčič, Albert Vene, Alexander Gubič, Frančiška Ludvik, Ema Bole Kosmina, I. Bacchetti, Anica Buchgraber, Zofija Brkovec, Terezija Jošar, Anton Gjerek, Ivan Trebše, Franc Vrtelj, A.P.Djikič, Anton in Julka Ule, Drago Grlj. Marija Piotrowski.

ZA BOLNIŠNICO V NANGOMI: \$40: Franc Hartman, N.N. **ZA LAČNE: \$100:** Anica in Toni Konda. **\$50:** I.P.I., Marta in Anton Kristan. **\$20:** Jana in Jože Čeh, Marija Boelckey, Tone Brne – namesto cvetja na grob Jožetu Vičiču. **\$16:** Alojz Šuštar. **\$15:** Heidi Zavrl. **ZA MISIJONE: \$300:** Pevci cerkvenega pevskega zbora Kew. **\$200:** Š.Š. **\$100:** N.N. **\$20:** Elizabeta Kociper, Cecilija Pirnat. **\$15:** Alojz Gašperič. **\$10:** Franc in Marija Car, Albina Maurič. **ZA p. STANKOTA ROZMANA: \$400:** Toni Konda (od prodaje medu). **\$40:** Ema Bole Kosmina. **ZA p. MIHA DREVENŠKA: \$50:** F.&J. Bresnik. **ZA p. PEPIJA: \$50:** Tone Brne. **ZA SPOMENIK p. BAZILIJA: \$10:** Marta in Zlatko Skrbiš. **ZA FRANČIŠKANSKE BOGOSLOVCE: \$20:** Cecilija Pirnat.

ZA ŽRTVE TSUNAMIJA:

\$100: Marko Zitterschlager, Janez Kociper, Alojz Fabijančič. **\$50:** Milka Šerek. **\$20:** Marija Valeti, Slavko Koprivnik, Anita Pleško. **\$10:** Jože Grilj.

HVALA ZA VSAK VAŠ DAR!

NA BOŽIČNI VEČER V CANBERRI

Le malokdaj slišimo kaj novic iz slovenske skupnosti v Canberri. In vendar je v tem našem glavnem mestu kar veliko število Slovencev, dovolj, da so v davni zgodovini imeli kar dva slovenska kluba hkrati, sedaj pa jih je tudi tam vedno manj. Slovenska služba Božja je tam redno vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 6. uri zvečer. Tja se odpravi eden od sydneyjskih duhovnikov (p. Valerijan ali p. Filip izmenjaje), kjer se slovenski verniki zberejo cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu.

Tokrat smo se pripeljali s patrom Valerijanom v Canberro na božični dan popoldne. Maša je bila ob 6. uri popoldne in zbralo se je kar veliko število vernikov. **Pri maši je prepeval tudi cerkveni pevski zbor, ki v večjem ali manjšem številu deluje že 40 let (fotografija spodaj).** Člani zbora prihajajo iz zelo raztresenih krajev in nimajo rednih vaj, največkrat prepevajo skupaj malo pred in seveda med službo Božjo enkrat na mesec. Zbor vodi Marija Valenci, na orglah pa jih spremlja največkrat Brigita Bezjak, če pa je ona odsotna, se najde tudi nekaj drugih organistinj, ki jo zamenjajo.

S patrom Valerijanom je somaševal tudi pater Lovro Tomažin, ki je prišel na obisk k svoji nečakinji Moniki Rode. Pater Lovro je apostolski misijonar - jezuit, doma iz Krke na Dolenjskem, zadnjih 37 let pa deluje kot misijonar v Zambiji, v Afriki. Skupaj z njim deluje v Zambiji devet slovenskih duhovnikov, osem jezuitov in en minorit. Pater Lovro je 13 let vodil duhovne vaje za laike, organiziral romanja v Marijino svetišče in seveda opravljal običajno misijonsko delo med domačini. Po končani maši je v navadi, da nekatere slovenske družine povabijo patra in njegove prevoznike na večerjo in na ta božični dan smo končali dan pri družini Koštrica, kjer sta mlada zakonca Koštrica skupaj s starši gospe Jožice, Štefko in Jožetom Sečkar, pripravili pravo božično pojedino, kakor je že običaj v prekmurskih družinah. Moj mož Lojze je našel tudi sorodno dušo v Jožetu Sečkarju, ki je navdušen ribič in mislili smo, da jih ne bo mogoče razdvojiti, tako sta se zatopila v pogovor o načinih in metodah ribarjenja. Kar težko smo se odtrgali od prijaznih ljudi in spet krenili na

daljšo pot v Sydney. Pater Valerijan je bil že pošteno utrujen, saj je maševal že pri polnočnici prejšnji večer, pri dveh mašah dopoldne v Sydneyu, potem pa še popoldne v Canberri. Malo po polnoči smo se vrnili nazaj v Sydney, utrujeni, vendar zadovoljni, saj smo preživeli resnično prijeten dan. **Martha Magajna**

Praznične slovenske znamke

Hvala Mauri in Ivanu Vodopivec

Piše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARD

Priznanje za najboljšega osnovnošolskega učenca ali učenko iz slovenske skupnosti je lansko leto prejela **CHERIE ŠAJN**.

Cherie je bila učenka v Rossmore Primary School, kjer se je odlikovala na vseh področjih šolskega življenja. Poleg zelo solidnih šolskih dosežkov se je odlikovala tudi v športu in je bila "Sport Captain" za celotno šolo, s posebnimi dosežki v odbojki in "softball", v katerem je dosegla raven državne reprezentance za njeno starost. Tudi izven šole in v krogih prijateljev in znancev je Cherie poznana in priljubljena po svoji prijaznosti in dobroti in vedno je pripravljena pomagati povsod, kjer je njena pomoč potrebna. Ponosni smo, da imamo take člane mlade slovenske generacije in ji kličemo; Le tako naprej, Cherie! *(Na fotografiji zgoraj sta Cherie Šajn in predsednik kluba Panthers - Triglav g. Peter Kropce).*

KAJ JE NOVEGA V KLUBU?

Mesec december je za vsakega precej naporen in prav tako je bilo tudi v našem klubu. Že kar prvo nedeljo v decembru so otroci Slomškove šole iz Merrylandsa prišli na kosilo, nakar so jim učiteljice razdelile spričevala, pozneje pa jih je obdaril še Miklavž *(fotografija desno)*, vmes pa so se na dvorišču igrali z živalmi iz "Petting Zoo", zajčki, kozicami, gosmi in drugimi. Istočasno so nas obiskali tudi pevci pevskega zbora Lubnik iz Škofje Loke, ki so nam zapeli lepo število

umetnih in narodnih pesmi. Če štejemo zraven še muzikante, ki so jih pevci pripeljali s seboj, je bila ta nedelja res izreden dan za Slovence. Izredno uspela je bila tudi ideja postreči z božično pojedino na sam dan božiča. Iz množice ljudi, ki so prišli na kosilo, je bilo videti, da je zelo privlačna ideja preživeti praznik, ne da bi bilo treba pripravljati, kuhati in čistiti. Izbira hrane, od morskih specialitet, mesa, solat, slaščic in sadja je bila izredna in klub je bil nabito poln.

Zadnji dan leta ali Silvestrovo smo proslavili po stari slovenski tradiciji z glasbo, nazdravljanjem, čestitkami in poljubi opolnoči. Za ples je igral "Country" ansambel Buckshot, ki je igral zelo lepo, čeprav malo preglasno, kakor večina današnjih muzikantov. Na žalost ni več dovolj slovenskih glasbenikov, da bi lahko zadovoljili povpraševanja. Če pomislimo, da je bilo včasih kar po štiri ali pet slovenskih glasbenih skupin na izbiro, sedaj pa imamo spet samo eno, tako kot pred petdesetimi leti in še celo vodja skupine je še vedno isti, kot je igral v prvi godbi - Vlado Kunstelj.

Januar je čas počitnic, želja in načrtov. Tokrat je idilični čas sprostitve popolnoma spremenila novica o tragičnem izbruhu naravnih sil v Južni Aziji. Velike tragedije pogosto povežejo ljudi med seboj, vsi smo se osredotočili na to, kako bi lahko vsak po svojih močeh pomagali nesrečnim ljudem, kolikor jih je še sploh ostalo živih. Tudi v našem klubu

smo se pridružili nabiralni akciji. Združenje klubov Panthers je prispevalo za pomoč žrtvam \$50.000, mi pa smo vsak posamezno prispevali na vseh različnih krajih, kjer so zbirali denar. Na prvo nedeljo v letu je naša članica Kerry Johnson organizirala molitveno uro v klubu Panthers-Triglav za žrtve potresa. Pri tej molitveni uri je sodeloval tudi pater Valerijan, z njim pa je bila prisotna tudi gospa Eleonora White, voditeljica dobrodelne organizacije "Help", ki se je lotila zbiranja prispevkov med Slovenci. Čeprav je bila molitvena ura organizirana bolj na hitro in je prišlo bolj malo ljudi, jih je bilo vseeno dovolj, da je gospa White nabrala več kot 800 dolarjev prispevkov.

Balinarji

V decembru smo imeli redno medklubsko balinarsko tekmovanje za pokal Ivana Cankarja. Zmagovalna ekipa je bila tokrat mešana ekipa, sestavljena iz balinarjev Triglava in SD Sydney (na fotografiji spodaj). Zmagovalci so bili: Lojze Magajna, Slavko Prinčič SD, Dora Hrvatina in Izidor Karbič, vsi trije Triglav. Čestitamo! V mesecu januarju poteka večje balinarsko tekmovanje za pokal dneva Avstralije. Balinarji Triglava so obljubili, da bodo ves dohodek tega tekmovanja namenili za pomoč žrtvam potresa v Aziji.

Na koncert "Lubnika" je prišel tudi novi predsednik SDS, Ivan Koželj. Na fotografiji s predsednikom kluba Panthers - Triglav, Petrom Kropcem in enim od pevcev.

Program za februar 2005:

Nedelja, 13. februar: Balinarsko tekmovanje, sponzorji: Lidija Jeraj, Jože Gabrijel in Dora Hrvatina.

Nedelja, 20. februar: Redni mesečni ples z ansambлом »The Masters«.

Nedelja, 27. februar: Balinarsko tekmovanje. Sponzorji: Eleonora White in Nadja Legovič.

Marec 2005

Nedelja, 6. marca: Balinarsko tekmovanje. Sponzorji: Ivica in Peter Kropce ter Maria Gomboc.

Nedelja, 13. marca: AVTOBUSNI IZLET V BOBBIN HEAD.

Nedelja, 20. marca: Redni mesečni ples z ansambлом »The Masters«.

Župan Hrušice in Malih Loč g. Miro Boštjančič, ki je bil na obisku v Avstraliji skupaj s Hrušiški fanti, se nam je oglasil z voščili za praznike in z veselo novico, da so v Hrušici 28. novembra 2004 blagoslovili nove orgle. Njihov župnik g. Tone Ličan in župan g. Anton Šenkinc se zahvaljujeta vsem rojakom, zlasti domačinom iz Hrušice, ki živijo sedaj v Avstraliji in so prispevali svoj dar za nove orgle. Bogu in dobrotnikom hvala!

V uredništvu Misli smo vedno zelo veseli vsake besede, ki nam jo nameni jezuitski pater Vladimir Kos, ki kot profesor deluje že mnoga desetletja v Tokiu na Japonskem. V letošnjem voščilu se nam zahvaljuje za celoletno zvesto pošiljanje Misli in prosi Gospoda, da blagoslovi tudi leto 2005, posebno z novimi, prikupnimi mislimi in novimi bralci. - Hvala, dragi in spoštovani pater Vladimir Kos, ki v deželi vzhajajočega sonca oznanjate Večno Sonce odrešenja in življenja.

WORLD YOUTH DAY 2005 IN COLOGNE – GERMANY

“I wish formally to announce that the next World Youth Day (WYD) will take place in 2005, in Cologne, Germany. In the great Cathedral in Cologne are honoured the relics of the Magi, the Wise Men from the East who followed the star which led them to Christ. As pilgrims, your spiritual journey to Cologne starts today. Christ awaits you there for the 20th WYD!” Pope John Paul II., WYD, Toronto July 2002

Our Holy Father selected the theme “We have come to worship him” (Mt 2:2) for this year’s WYD. This theme is an invitation to young people of the world to imitate the Magi, by setting out on a journey to find Christ and to bring our gifts. You may know the story of the Magi (sometimes known as the Three Wise Men) who followed the star to Bethlehem and brought gifts of gold, frankincense and myrrh to the Christ child. Like the Magi, the Pope invites us to bring our gifts as young people. Our gold can be the gold of our lives, which is our freedom. Our incense can be our prayer that we offer to him and our myrrh can be our love given in thanks to God for loving us all the way to the Cross.

The Pope acknowledges the challenges young people face today and warns against the dangers that are prevalent in today’s society. We can too often be deceived by false illusions, passing fads and fall prey to idolatry, the seduction of wealth and religious practices that are incompatible with the Christian faith. We as Christians must not accept but also embrace and proclaim that Jesus is the only one worthy of our worship. WYD provides us, the youth of the world (and others who are young at heart) with an opportunity to confirm and renew our faith and share it with others.

It was an absolute blessing to have been able to attend the past two WYD’s in Rome and Toronto. Being part of the WYD celebrations brings home the fact that we are part of a large universal community and that this church is indeed alive and prospering. WYD is a vibrant international festival that is attended by hundreds of thousands to millions of youth from all around the world. Activities during the week include Christian

performances, entertainment, exhibits, discussion groups, cafés, prayer meetings and events run by young people from many countries. There are also large scale events such as the Stations of the Cross which typically takes place through the main streets of the host city. It brings young people of all nations together, allowing them to express and share their traditions, cultures, languages and experiences.

The highlight of the festival is the weekend where all pilgrims walk to an open space that is large enough to be the home for all for 24 hours. Upon arrival, there are concerts and other entertainment until the Pope arrives and we then celebrate mass and listen to our Holy Father. His leadership and wisdom provides inspiration to us particularly as we are living in world that is ever increasingly promoting living life without God. At WYD in Toronto our Holy Father told us that “the greatest deception, and the deepest source of unhappiness, is the illusion of finding life by excluding God”. Further that “we are not the sum of our weaknesses and failures; we are the sum of the Father’s love for us and our real capacity to become the image of his Son”.

Following the evening’s celebrations, we sleep under the stars and when the sun rises we share in morning prayer, breakfast and the finale – a Papal Mass to conclude WYD. The Holy Father also announces the next host city. Please be aware that Sydney has submitted proposal to Vatican to host WYD 2007. It is our hope for Australia to host WYD especially as Oceania has not yet had this privilege. This would present an opportunity for Australian Catholics to bear witness to our fellow Australians and host guests from all around the world including the Pope, who has not visited Australia since 1996. This would present an opportunity for Australians to begin to build a new civilisation of Christian love and justice. Please keep this initiative in your prayers.

WYD shows the young face of a living church. Young people want to play an active role in shaping society now and in the future, and they want

answers to their questions. Those who participate in WYD are demonstrating a central truth: if you find Christ, you change the world. WYD generates curiosity in a church that, motivated by fellowship and dialogue, looks to the future.

To our Australian Slovenian youth: please consider joining me to Cologne. For more information please refer to the Australian WYD web site: www.worldyouthday.com.au

*Hope to see you there!
Julie Brcar, NSW*

Po slovensko slovesna je bila poroka CHRISTINE CESTNIK in MARIA FERRA iz Melbourn v soboto, 8. januarja 2005, v cerkvi sv. Nikolaja v Sevnici in nato civilna poroka na gradu v Sevnici. Priči sta bila Wendy Cestnik in George Michaloudis ter še Dayna MacKenzie in Wade Saliba.

Poročno sveto mašo v slovenščini in angleščini je daroval župnik Alfons Žibert, župnik v Boštanju, ob somaševanju župnika iz Brežic g. Milana Kšela. Družina Galič je prepevala v cerkvi in na gradu. V Melbournu pa je bil domač sprejem mladoporočencev z večerjo v klubu Planica v soboto, 29. januarja 2005.

Čestitke Christini in Mariu!

Danes vam predstavljamo uspešno dekle, BRIGITO BEZJAK.

Rojena je bila v Canberri 11. junija 1975 kot hčerka Zvonka in Majde. Oba starša sta po rodu iz okolice Maribora.

Brigita ima še starejšo sestro Elizabeth, ki je poročena, ima dva otroka in živi v Canberri ter mlajšega brata Johnyja, ki je še samski. Brigita

je končala osnovno šolo v župniji sv. Brigite v Dickson ACT, nato se je vpisala na srednjo šolo Merici College, Braddon ACT in po šestih letih opravila zrelostni izpit. Nato se je vpisala na Univerzo v Canberri (ANU) in 4 leta študirala glasbo: klavir, teorijo s poudarkom za čelo – godalo. Nato se je leta 1999 vpisala na univerzo Sydney in je 4 leta obiskovala predavanja v Cumberland Campus za govorno terapijo. To šolo je uspešno končala leta 2003 in prejela diplomu. Še isto leto je dobila redno zaposlitev v Children Hospital v Randwicku, enkrat na teden pa opravlja delo tudi v Ryde Community Health Center.

Še pred univerzitetnim študijem je Brigita dve leti vadila in nastopala pri folklorni plesni skupini »Prvi Rej« pod vodstvom Ljube Vrtovec-Pribac. Nastopali so v raznih krajih po Avstraliji. Bili so tudi na plesni turneji po Sloveniji in povsod želi veliko priznanje. Brigita se poleg poklicnega dela še vedno ukvarja tudi z glasbo in plesom. Je članica simfoničnega orkestra v Balmain, nastopa pa tudi v godalnem kvartetu, kjer igra čelo. Poleg tega pa rada spremlja in pelje enega od patrov v Canberro enkrat na mesec, kjer je maša za rojake in tam igra na orgle. Ko je zadržana, jo nadomesti Jožmarie Breznik iz Queanbeana. Kadar ji čas dopušča, sodeluje tudi pri mladinskem zboru v Merrylandsu.

Brigiti želimo še mnogo uspehov pri njenem poklicnem delu govorne terapevtke, kot tudi pri glasbenem udejstvanju. **p. Valerijan**

Brigita Bezjak

Janez Jalen
(4)

Ogenj je pojemal in Peter je zamižal: "Mama! Najbrž jo je Bog zato vzel k sebi, ker bi ji ne mogel jaz sedaj s čim postreči." Vzel je iz žepa rožni venec, se pokrižal in začel moliti: "Verujem v Boga Očeta, vsemogočnega Stvarnika nebes in zemlje."

Rožnemu vencu je Peter dodal še dokaj očenašev.

"Hu, hu, hu, huhuu," je zajukala sova v leščevju na Kraju. Peter je ni več slišal. Pravkar je bil zaspal.

Nad Podrto goro, Rodico in Črno prstjo se je pričelo svitati. V skalovju, Petru za hrbtom, je zahrkala belka. Iz goščevja je prigostolel stržek. Mrak se je hitro umikal jutranji svetlobi. V brstečem macesnu je zacvilil komatar in hreščeče skliceval tovariše. Ves nestrpen je Peter hitro še enkrat pregledal puško, če je nared, in jo pripravil za strel. Tanko je prisluhnil. Slišal je biti lastno žilo v vratu. Hipoma se je zdrznil. Glasen frfot je završal skozi somrak. Na pobočje pred njim je priletel škarjavec, usločil se je in stegnil vrat ter gledal in poslušal, če je vse varno. Peter je kar drgetal, ruševce je pa rahlo zapihal: "Ču huj." Stal je pa še vedno mirno kakor ulit. Čez kratek čas je začuhal močnejše in zamahnil s perutnicami. Peter je vedel, da se ne sme niti ganiti. Petelin je poskočil in pričel izzivati. Zaropotal je s perutmi, se odgnal od tal, se preletel in potresajoče zapihal. Naokrog je ostalo vse tiho. Ruševce se je čutil varnega. Našopiril je perje, razprostrl rep, napihnil vrat in zagrulil: "Rukutu kukutu kur." In je pihal in grulil, poskakoval in plesal, se ropotaje spreletal, se priklanjal, s povešenimi perutmi vozil kočijo in se pomikal čimdalje više po pobočju navzgor. Na strel se pa Petru ni hotel približati, kakor bi vedel, kje ga čaka smrt.

Peter se je spet zdrznil. Prav prek njega je hrumeče prifrftal drug petelin in se spustil blizu izzivača na slemenu na tla. Zaprašila sta se drug v drugega, odletelo je nekaj perja in pritepenec je odfrftal naprej, drugam iskat sreče za svojo mlado zaljubljenost. K zmagovalcu pa je priklotalo dvoje kokošk. Med petjem in plesom

se je ruševce pobrigal za zarod.

Vrhovi zasneženih gora so pordeli. Obsijalo jih je že sonce. Petelin je zletel na skrivenčen macesen. Če bi imel količkan kritja, bi ga Peter skušal zalesti. Tako pa rajši še poskusil ni, da bi petelina ne oplašil za drugo jutro; je predobro vedel, da ima škarjavec na vsakem peresu oko.

Planino na Kraju je obsijalo sonce. Ruševce se je odpeljal tik nad stanovi in hlevi v nasprotni breg na pašo.

Peter je vstal, se izmotal iz ruševja in pretegnil otrple ude: "Bog ve, kolikokrat v življenju bom gledal srečo od daleč, kakor današnje prelepo jutro vriskajočega škarjevca, ki ga niti s strelom nisem mogel doseči?" Zamišljen je odšel nazaj na planino.

Čez dan je Peter slišal peti samo žago in plankačo. Hitel je in se do dobrega upehal. Še skuhati si je komaj utegnil. Delo je dovršil. Legel je z nočjo vred in koj zaspal.

Krvavordeča zarja se je bila zvečer razpotegnila skoraj čez vse obzorje. Napovedovala je burjo. Zjutraj so bile gore ostro zarisane v temnomodro nebo. S soncem vred je potegnil prek Komne strupeno mrzel veter. Kakor s tankimi ledenimi iglami je zbadal Petra v obraz. Kar dobro se mu je zdelo, da je dospel že na Kraj. Spustil se je po strmini navzdol proti Ukancu. Na pobočju je imela burja dokaj manj moči. Peter si je poiskal med skalami zavetje, da počije in se razgleda.

Pod njimi je gmela Savica, Jezero je bilo srebrno vzvalovljeno. Za Svetim Duhom je burja priklanjala smreke. Podoba cerkve svetega Janeza se je vsa razlomljena zibala v vodi.

Ob grebenih doline Sedmerih jezer se je z vetrom pripeljal orel. Nagnil se je po strani in zavil v skalno steno Peršivce. Kje je obsedel, Peter ni več videl. Najbrž se je umaknil burji v kakšno duplino.

Peter je odvezal vrečo in vzel iz nje ustreljenega ruševca. Ravnal je previdno, da bi mu ne razkuštral

krivcev. Vesel ga je bil kakor otrok miklavževine. Kar nagledati se ga ni mogel. Včeraj mu je škarjevec kazal fige, danes ga je pa na klokanje kokoši zvalil pred puško.

Veter je spet glasneje zabučal. V Komarči je odjeknil strel. Zamolklo se je razlegel odmev. Peter je hitro spravil petelina nazaj v vrečo, kakor bi se bal, da ga kdo zaloti pri prepovedanem opravku. Skušal je uganiti, kdo bi bil streljal. Če je prav razložil, je bila krogla, ne zrno: "Tako nespameten pa vsaj nikdo ni, da bi sedaj zalezoval gamse in srnjake, ko jih je sama kost in koža. Po letošnji trdi zimi. Morebiti je pa izmed lovcev kdo skušal zbiti orla. Najbrž."

Peter je vstal in se spustil po stezi navzdol. Na zaostalem plazmu mu je zdrsnilo, da se je skoraj otočil. Sneg je v burji ledeno trdo zamrznil.

V Ukancu je Petra ustavil Tkalec, Boštjan. Drobil je hosto: "Kaj si ti streljal, Peter?" ga je vprašal.

"Ne. Slišal sem pa pok."

Tkalec mu je pa pokazal s prstom: "Kako pa, da imaš okrvavljeno vrečo?"

Peter je že hotel priznati, da nosi ruševca, pa je preudaril: "Čim jih manj ve, bolj prav bo." Izgovor je imel tudi koj pri roki: "Lahko da. Sinoči sem se malo urezal, ko sem klal treske, da sem podkuril." Stegnil je dlan. Na mečici je bila res prerezana koža.

"Sem mislil," je zategnil Boštjan in pomežiknil. Peter je videl, da mu ne verjame. Popravljati pa besede ni maral. Poslovil se je in odšel spet po stezi za jezerom proti domu.

Pod noč je ves preplašen prisopihal v vas Tkalec in razglasil, da leži pod plazom v Komarči zaprisežen lovec Matevž Bitenc ustreljen.

Žalostne puške

Burja je sprevrгла vreme. Goré je zagnila megla. Dolgo se ni hotelo zdaniti. Ob času, ko bi imelo vziti sonce, je začel pršeti dež.

Zjutraj so se ptiči še oglasili, pa so kaj kmalu utihnili. Le v vrhu Čotove tepke pri stogovih je samotna vrana stegovala vrat, se priklanjala na desno in levo in razklano krakala nad zelenečimi oziminami. Pust in žalosten je bil dan; kakor naročen za pogreb.

Odzvonilo je jutranje angelovo češčenje. Pred Bitencem pod Studorom so se začeli ustavljati razpeti dežniki. Nabirali so se v čimdalje večji črni val. Nekaj modrih se je pozibavalo vmes. Rdečega ni bilo nobenega. Bi žalil spomin rajnega Matevža.

Lovci so prihajali brez dežnikov. Ustopali so se pod napušč, da bi jih dež ne močil po nepotrebem.

Čimdalje več jih je bilo. Iz Zgornje doline so prišli do zadnjega vsi. Iz Bistrice je manjkal en sam. Od Mrzlega studenca in z Rudnega polja so prihiteli trije. Celo Martinček z Jelovice je poslal svojega zastopnika. Očividno je žalostna in nepredvidena smrt priljubljenega Matevža Bitenca pretresla vso bohinjsko lovsko tovarišijo. Pa mlada žena in štirje nedorasli otroci so se jim smilili.

Lovci niso bili vsi enako oblečeni, pač pa je obleka vseh vlekla na sivo in bila večinoma zeleno obšita. Na bolj ali manj obnošenih klobukih se je pozibavalo nekaterim ruševčevo pero, drugim gamsov čop. Dokaj vidno so se razločevali lovci od temno oblečenih drugih pogrebcev. Videti so bili kakor razmočena, na redko obrasla siva skala, ki jo je bila nesreča privalila tik duri. Škantarjevemu Tomažu in še nekaterim drugim so visele puške prek rame, vse orošene, kakor bi jokale. Lovci so govorili med sabo samo najpotrebnejše. Še tiste redke besede so izgovarjali resno in mračno.

Dež je skoraj prenehal. Nekateri so že zapirali dežnike. Na Ravni so se pa oglasili zvonovi svetega Martina. Škantarjev Tomaž, ki je bil prevzel skrb, da bo pogreb tak, kakor ga zasluži vesten lovec, je pomignil z glavo in na rahlo zamahnil z roko. Štirje visokorasli lovci so stopili iz gruče. Rinili so skozi množico pogrebcev proti mrtvaškemu odru, da položé mrliča v krsto in ga prenesejo na nosilnice pred durmi.

V hiši se je odtrgal presunljiv vek: "Matevž, Matevž, o Matevž!" je klicala Katra mrtvega moža: "Kam naj grem z otroki?" je glasno zaskrbelo ženo. "Ata, aata, naš aata!" so vpadli tanki glasovi otrok. Nekaj žensk je z nesrečno družino vred na glas zajokalo. Moški so se začeli usekovati. Lovci pod napuščem so si z robci popravljali brke. Tomaža in še nekaj drugih pa ni bilo sram očitno obrisati solze.

Razlegli so se udarci kladiva in pretresali prav do kosti.

se nadaljuje

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Stane Klemenc: naslovnica zgoraj. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 3,14,16,18,19,20,23,28,41. Cvetko Falež: 4. p. Ciril: 5,9. Arhiv Misli: 6,7,28. Marija Vuzem: 9,11. Marijana Zupančič: 10. Martha Magajna: 12,13,33,34,35. Andrejka Andrejaš: 13. Pater Filip: 16. Anica Smrdel: 23. Bill: 26. Arhiv Srečka Barage: 27. Jana Čeferin: 27. Arhiv Lucije Srnc: 28. Arhiv Gustija Vinka: 28. Lidija Čušin: 29. Arhiv Zrenka Lončareviča: 31. Arhiv Brigitte Bezjak: 37. Arhiv Christine Cesnik: 37. Florijan Auser: 40.

SUMMER IN SLOVENIA – UNFORGETTABLE MAGIC

All summer long, Slovenia is kicking up a storm with music, dance and theatre from medieval times to the very modern NOW. From the very first day of May to the end of Slovenian's gorgeous summer, it's all happening for you to see, enjoy and experience. Just feast your eyes on these events and festivals many of which have international significance yet many that are simply fascinating and fun.

For the young and the young at heart, there are the International Festivals of Alternative and Ethno Music, the International Festival of Street Music, free evening concerts along the canals in the Old City of Ljubljana and the International Jazz Festival at the end of June.

There are Summer Festivals up and down Slovenia's small but picturesque coast, musical evening in Piran, International Boat Show in Portoroz, Youth music at Postojna and orchestra performances inside the Caves. You can be part of the Brezice Festival of Early Music in June, the International Lipica World Cup Dressage Competition, visit Celje City of Princes, and Bled Days and Bled Nights with fireworks every evening.

You and the family can take in the pleasures of the Ptuj Slovene Farm Festival, any one of dozens of medieval festival in every corner of the country, learn how to make Bobbin Lace and make Zlikrofi at the Festival of Idrija Lace Making.

Why not mingle with the cattle as they are brought down from the mountains and herded through the streets of Bohinj late in September then become one of the guests at the traditional Bohinj Wedding Festival. The Tournament of Knights at Predjama Castle cannot be missed late in August and the one that fascinates me the most... the Ptuj European Jugglers Meeting.

And that's not all. The list is so extensive that I cannot catch my breath even thinking about how much there is to see and do during an invigorating Slovenian summer. Although I would settle to experience just a few of them as long as they were washed down with a good Slovenian wine, rich traditional food and a glimpse of Triglav... not from the top, the bottom is fine.

UNFORGETTABLE SUMMER MAGIC

Book before 15th March 2005

and travel any time before 31st July 2005

**You will Receive – 10% OFF Travel Insurance,
10% OFF 10 Day Car Hire with A/C - From \$ 640**

Booked with airfare and minimum 3 nights accommodation in Slovenia (conditions apply)

BEYOND Slovenia

Call Tom or Lesley for more information.

1300 55 75 01

Beyond Slovenia Suite 802 109 Pitt Street Sydney NSW 2000

Travel Arrangements Made in the Comfort of Your Own Home

Beyond Slovenia has a huge variety of holiday options and more behind the scenes. So no matter what you want to do, no matter how unusual your requirements, we will do our best to help you.

You can telephone us from the convenience of your own home to discuss your needs and we'll take down all the relevant details. Within 5 working days you will have a written quote or information as requested in your mail box... How convenient is that?

You can reach us on our 1300 number from anywhere in Australia at the cost of a local call. Even if you talk to us for half an hour from Perth it won't cost a cent more, because Beyond Slovenia pays for the time.

If you feel more comfortable speaking your own Slovenian language, Petra is very happy to discuss your requirements with you on Thursdays or Fridays or any other pre-arranged time. She will continue to be your contact throughout the organisation of your trip. We also speak Croatian, Italian, Japanese, English and Australian.

If you are a member of one of the Slovenian clubs throughout Australia or a regular reader of Misli, watch out for special offers during the year. They are sure to save you money.

Call 1300 55 75 01

Award Winning Slovenian Printer is our Choice

Slovenia has produced great entrepreneurs, scholars, literaries and artists and lucky for the rest of the world, they have spread their talents far and wide.

That's why Beyond Slovenia chose **D & D Global Group**, owned, managed and run by a Slovenian husband & wife team Danica and Drago Zorec and talented printer Milan Fidersek also Slovenian.

D & D is a multi-award winning printing company based in Melbourne and prides it self on being innovative and technically advanced in its printing methods and effects. In fact, D & D have already established links in China and currently researching the possibilities of entering the export market to the USA.

The Minister of Manufacturing, Exports and Finance Mr Tim Holding is the first to admire the front cover of the 52 page Beyond Slovenia brochure hot off the printing presses. The cover is proudly shown by Danica Zorec and looking on is Manager Drago Zorec and Production Manager Andrew Millson.

You can order free copy of Beyond Slovenia brochure on 1300 55 75 01!

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za ostarele

***Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett street
KEW VIC 3101
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811***

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew. Pogoji za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoji za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege. Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

Miditek Music Production

Recording & Tuition

Lenti Lenko OAM

Teacher Of Piano,
Organ and Keyboard.

Studio Specialising in composing, arranging,

Mixing & Recording

tel.: **03 9701 0159** mobile: **0438 256 257**

www.miditek.com.au

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih pominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

Email: info@malleeart.com

Web: www.malleeart.com

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel. (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočam.

Anthony Tomažin J.P.L.I.C.M.

Royal Guardian

MORTGAGE CORPORATION PTY. LTD.

MORTGAGE ORIGINATORS ~ DIRECT LENDERS

At Royal Guardian we have one aim, to get you the best loan and enable you to secure your purchase.

tel.: 02 133 455

4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134

www.royalguardian.com.au

Slovenem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L

10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

**Suite 7/14 Market street Box Hill
tel. 9898 6293**

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIŠNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8. 100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - Jožica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKE KORENINE - I.Tomažič, trde platnice \$15, mehke \$10.

GEORGE KOZIAK - Slovenian Janizary by Joseph Jurčič, historical novel from 15. century, \$15.

SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli Thoughts - Božje in človeške Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@infoxchange.net.au | **Naročnina za leto 2005 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništv**o za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** |Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI.

ISSN 1443-8364

Misli Thoughts - Božje in človeške Misli Thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2005

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 53 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

License No. 20218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2005**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**